

348.044

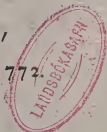
Yf;

Acta Þfirréttarins

á

Íslandi,

fyrir árin 1768–1772.

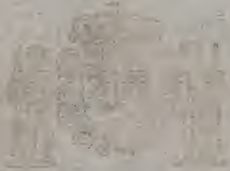

Leirárgördum við Leirá, 1801.
Prentuð á kostnað Sekretæra D. Stephensens,
af Factóri og Bólþryggjara Schagfjörð.

1913

1913 1913 1913 1913 1913

1913 1913 1913 1913 1913

1913 1913 1913 1913 1913
1913 1913 1913 1913 1913
1913 1913 1913 1913 1913

Annó 1768, þann 20ta Júlí, var
Yfir-retturinn settur, undir Præ-
sidíó Amtmanns V. Stephánssonar,
med undirskrifudum Assessorum.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Shlumadurinn í Snæfells-
ness-shlu J. Arnason, og framlagdi Yfir-rettar stefnu
af 18da Júlí þ. á., med hvorri innstefndur er mann-
dráparinn Jón Galdórsson úr nefndri Shlu, samt all-
ir málsmis vidkomendur; stefnan upplestin og mætlud
lit. A. Sömuleidis framlagdi Shlumadurinn Hjere-
ads og Lögþingis Prófessa og Dóma af 17da Sept.
1766, sem dæma nefndann Jón Galdórsson frá lif-
inu, fyrir framid mord á Jóni Jónssyni, eptir fram-
komnum vitnum og egin medkenningu; Prófessarnir
upplestir og mætladir lit. B. Enn þá framlagdi
Shlumadur J. Arnason annann þings-akt, eptir Amt-
mannsins skipun gjerdann þann 22ann Júní þ. á., hvor

í stórbrotamannsins Jóns Saldórsósonar undanfarid liferni er ransafad í Hjeradi; lesinn og markadur lit. E. Delingventinn var af Þfir-rettinum adspurdur: hvort hann medkenndi það sama, sem undangengnir Prósessar herma, ngsail. : ad hann hafi í hel stúngid Jón heitinn Jónsón? svarar eldúngis óneyddur: já! framadspurdur: hvort sá af houum deyddi Jón hafi gefid nokkra orsök þar til? svarar: nei, enga! enn þá adspurdur: hvort hann hafi nokud ser til afbótunnar eða forsvars? svarar: nei! Eshlumadurinn P. Mjølson, sem hans tilstíkkadur Talsmadur, var adspurdur: hvort hann hefði nokud til Delingventsins forsvars ad framfæra í þessari manndráps-sök? svarar: ad hann refereri sig til Delingventsins Talsmanna ádur framfærðra afbatana fyrir Hjerads- og Lögþingis-rettum, og uppástandur þess, ad Lögþingis dómurinn módererist. Lögmadurinn, svo vel sem Hjerads-dómariinn uppástanda: ad þeirra affogdu dómur verði af Þfir-rettinum stadfestir. Meira framfærðu ekki Partarnir undir endilegann dóm, er þannig var af Þfir-rettinum affagdur:

Þasnvæl þó ekki sé sannad, ad Jón Saldórsóson hafi, þann 2ann Masi 1766, í Rífs veidistodu, med upplogdu ráði í hel stúngid Jón Jónsón, svo hann kunnir þar fyrir sem grófur mordingi straffast; þá er það þó fullsannad, og af sjálfum Illvirkjanum, fyrir öllum landsins Rættum, játad, ad hann, án allrar gefinnar orsakar af enum deydda Jóni Jónsýni, hafi hann
med

med knífi í gegnum vinstri siduna til dæds
rángid; dæmist því rétt:

Sá yfir manndráparanum Jóni
Haldórssyni, þann 17da Sept. 1766,
assagdi Extra-logþingis dómur, er af
Yfir-réttinum fullkomlega stadfestur.

Actum ut supra.

D. Stephánsón.

S. Sölvason.	J. Olafsson.
Th. Magnússon.	M. Ketilsson.
H. Jakobsen.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsson.	B. Sigurðsson.
J. Jakobsen.	B. Jónsson.
A. Jónsson.	P. Jónsson.

NUM. II.

Sama fyrirmiddag mætti í Yfir-réttinum Logrettu-
madurinn Jón Þorgeirson, vegna fyrrum konstitúer-
aðs Söslumanns í Vadla-söslu V. Schevings, og fram-
lagdi Undirrettar Próseß með uppáteiknadri Yfir-retti-
ar stefnu, í hórdóms-söl Ingunnar Sigurdardóttur
af nefndri söslu. Eftir stefnunnar mætti Logmadurinn
S. Sölvason, til að forsvara sinn assagda Extra-log-
þingis dóm yfir Delingventinden, þann 9da Septembr.
1767, með hvorjum þessi Ingun Sigurdardóttir er

dæmd að hafa forbrotið lífið, fyrir framíð þriðja hór-
dóms brot; Hjerads og Lögþingis Próseffarnir, ásamt
Þfir-rettar stefnunni, sem allt er annæteret, uppleið og
markað lit. A. Delingventindens tilfickadi Talsmad-
ur, Söslumadur P. Arelson, framlagði löglega sonnud
forsoll hennar að geta mætt í Þfir-rettinum, sökum uppá-
fallinna veikinda; Dókúmentid leið og markað lit. B.
Lögmadur S. Sólvason uppástendur sinn dóm stad-
festann, hið sama gjerir og Lögrettumadurinn Jón Þor-
geirson vegna Söslumanns V. Schevings. Tals-
madurinn þarámóti meinar: að Ingun Sigurdardótt,
er kunni ekki hardara straffast, enn með fárra ára erf-
idi í Íslands Tulkhúsi. Meira qváuðust Partarnir ekki
hafa fram að færa; hvors vegna Þfir-rettarins Alys-
an var þannig afsegð:

Þar í Hjerads Próseffinum framkoma
engar sannanir, hvort Ingun Sigurd-
ardóttir hafi verið gipt eða ógipt, þá hún
varð opinber að tveimur sínum fyrstu barn-
eignum; ekki heldur að madur hennar, Pét-
ur Gunnarson, hafi sett henni fjærvist-
ir, eptir hennar framburði, í full 10 ár, að-
ur enn hún átti það 3ja barnid; hún þar hjá
fyrir nærverandi tíð svo heilsuveik, að hvortki
kann til Tulkhússins að dæmast né flytjast
edur á lífinu að straffast, um hvort straff þó
falla diversla Vota í Þfir-rettinum, svo hann
álitur

álitur naudsýnlegt, að gjörð sé allraundir-
gefnust fyrirspurn: hvort lidug persóna, er
barn á með egingiptri, skuli eins straffast
og hin gipta, þar landslöginn í þessu tilfelli
seu ekki svo augljós sem vera þyrfti? því
uppsetur Vfir-rétturinn að leggja hér á
dóms atkvæði til næsta árs 1769; þá allra-
undirgefnað væntist að Konungl. allramilds-
asti úrskurður hér um, verði til landsins inn-
töminn, og þar hjá víssari ávísan fengin um
saka-persónunnar heilsufar. A meðan skal
hún vera í forsvaranlegu vardhaldi Shlu-
mannsins í Væðlu Shlu, á Tuktúss-
kassans kostnað, þá Shlumadurinn skal og
skyldugur híd nákvæmasta að eptirgrenslast
bæði um hennar barneignar-brot, og eins
um þær henni, af ektamanninum, settu fjær-
vistir; hafa því allir málsins viðkomendur
hér að mæta næstkomandi ár, þá endilegur
dómur, eptir sakarinnar fyrirfinnandi ásig-
komulagi, verður ássagður. Actum ut supra.

D. Stepháneson.

B. Markúsón. J. Olafson.
Th. Magnúsón. M. Ketilsson.
H. Jakobsón. G. Runólfson.
L. Gudmundson. J. Jakobsón.

B. Jónsson. A. Jónsson.
D. Stephánsón. P. Jónsson.

NUM. III.

Sama Eptirmiddag mætti í Þfir-rettinum adjungeret
Söslumadur í Þingeyjar-söslu, V. Jónsson, og fram-
lagði Þfir-rettar stefnu, með hvorri Sigríður Jóns-
dóttir af sömu Söslu, ásamt Þfir- og Undir-dómara í
málinu eru stefnd ad mæta í Þfir-rettinum; sérhvört
eptir þvi, sem honum kann viðkoma; stefnunní vóru
annæftheraðir þeir gengnu Hjerads og Vögþingis dómur,
hvört síðarnefndi tilfinnur hana ad erfíða 3 ár í Jö-
lands Tufthúsi, fyrir 2 hennar hörðóms-brot og annað
lauslæti; uppleið og markað lit. A. Saka-persónan af
Kettinum yfirheyrð, játar sig sæðt hafa 2 börn í hör-
dómi fram hjá manni sínum; hafi blotíð ad þjóna af
ser seft hjá Söslumanninum í Vadla Söslu, og þess
vegna eðki getað upphaldíð ser hjá manni sínum, hafi
einnig opinberlega afseyst veríð eptir þessar barneignir,
fyrir samræði ser eignað með einum seinna barnsfödur
sínum, fyrir þá síðari barneignina, er hún þó aldreí
medgengíð hafi, heldur einungis medgengíð, ad hún hafi
sínum seinna barnsfödur lunnug veríð, áður enn það
síðara brot opinberaðíð. Talsmadur hennar uppástend-
ur: ad hennar síðara barneignar-brot egi álítast sem
fríðlulíft, þar hún eðki hafi veríð hjá eltamanni sínum
þá

Þá brotíð tilfjell. Lögmaður S. Sölvason og Söslu-
maður V. Jónsson uppástanda dóma sína staðfesta.
Meira sögduft Partarnar eðli hafa að framsæra, var
því í málinu svolátandi dómur af Yfir-rettinum affagdur:

Sigríður Jónsdóttir, sem hefir
opinber orðid að hórdóms barneignar-
broti í annað sinn, með tveimur ógípt-
um karlmanns persónum, á fyrir sitt
seinna brot að betala tvöfalda hórdóms
sekt til viðkomandi Söslumanns, missa
húðina og rýma Þingeyjar Söslu; er
svo þeim affögdu Lögþingis og Hérads
dómunum í málinu af Yfir-rettinum frá-
fallid, og þeir hér með upphafdir.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

B. Markús son. J. Olafson.

Th. Magnús son. M. Kettilson.

H. Jakobs son. G. Runólfson.

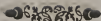
L. Gudmundson. B. Sigurðson.

J. Jakobs son. A. Jónson.

D. Stepháns son. P. Jónson.

NUM. IV.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfir-rettinum Lögretta-
maðurinn Jon Þorgeirson, vegna Klausurhalbar-

ens Sigurðar Olafsonar, eptir í Rettinn þróðuser,
adri Fullmakt, og framleggur Hjerads- og Lögþingis-rettar
Prósefs, samt Þfir-rettar stefnu í dulsmáls sök Sigurðar
Valdasonar og Geirlaugar Þorsteinsdóttur af aust-
ur Skaptafells Sýslu; hvortveggja var lesid og mark-
ad lit. A. Eptir stefnuinni mæta saka-personurnar, og
þeirra tilstíðkadi Talsmadur, Sýslumadur P. Arkelson,
samt Lögmadur B. Markússon, til ad forsvara sinn,
Þann 12ta hújus, affagda Lögþingis dóm, med hvor-
jum báðar þessar saka-personur eru, fyrir þeirra framid
dulsmál, dæmdar frá lífinu. Lögmadur B. Markús-
son, og Lögrettumadur Jón Þorgeirsson, síns Prin-
cipals vegna, uppástanda: ad þeirra dómar fyrir Hjer-
ads og Lögþingis-retti verði stadfestir. Hjer. uppá af-
sagdi Þfir-retturinn ívolátandi Alþýttun:

Med því Þfir-retturinn finnur enn þá
vanta naudsynlega ávísun og upplýsingu
um saka-personanna aldur þegar þau fellu í
þetta dulsmál, samt um þeirra líf og lífs-
ad fyrr og síðar, sem Tilstípanin af 21ta
Maji 1751 bhdur, ad hid allra náqvæmasta
se eptirgrenslast; þeirra skirnar-sedlar fylgja
heldur ekki Prósefsinum, edur Attest vid-
komandi Prests um þeirra aldur; vitni, sem
þau hafa skirskotad til, eru ekki heldur af-
heyrd í Séradi, né þeim, eptir bön þeirra,
Tals

Talsmadur settur, þá vitnaleidsla i þeirra
 dulsmáls sök framfótr fyrir Rétti Alaustr-
 haldarans Sigurðar Olafsonar; þá
 tilheldur Yfir-rétturinn honum ásamt þeim
 tilstíckaða Aftóri, Þorsteini Bjarna-
 syni, lögformlega að undirsækja og afbe-
 vísa allt þetta, þá Settidómarinn skal og
 skyldugur að setja saka-persónunum Tals-
 mann, er annaðhvort forsvari þau, edur
 framfæri allt hvað hann edur þau meina
 þeim til málbóta þena kynni, hvort heldur
 vera mátti i tilliti til þeirra allareidu færdu
 vitna framburðar eða annars i sjálfri aðals-
 sökinni, hvað allt byrjar að framleggja fyr-
 ir landsins næstihaldandi Yfir-rétt, þá saka-
 persónurnar og allir málsins viðkomendur
 hafa hér að mæta. A meðan latur Yfir-
 rétturinn bida, að dæma yfir þeim ássögdu
 Sérads- og Lögþingis-dómum i þessu máli.

Aétam ut supra.

D. Stephánsón.

G. Solvasón.	J. Olafson.
Th. Magnússon.	M. Ketilsson.
H. Jakobsón.	G. Runólfsson.
L. Gudmundsson.	B. Sigurðsson.
B. Jónsson.	A. Jónsson.
D. Stephánsón.	P. Jónsson.

Annó 1769, þann 18da Júní, var
 Rfír. rétturinn settur, undir Pre-
 sldó Amtmanns O. Stephánsónar,
 með undirskrifudum Ásesfórum.

NUM. I.

Matti í Yfir-rettinum Söslumadurinn G. Runólf-
 son, sem framlagði Yfir-rettar stefnu af 17da Maji þ.
 á., með hvarri innstefnaft: 1.) Lögmadur B. Markús-
 son, að forðvara fann Extra-lögþingis dóm og Jaterlós-
 kútorium, assagt í einu máli, milli Krigsraadens og
 Söslumannsins, rlsandi út af Sölsins höndlun, og
 einum af Söslumanninum assagdam dómi þann 10da
 Aug. 1768. 2.) Krigsraaden, að forðvara fann au-
 gefningu og máls-söfn í sökinni. 3.) Söslumadur J.
 Eggertson, sem vidkomandi salarinnar, sin egin og
 Sölsins Distriktis Innbyggjara vegna, að svara til
 ferðvots er honum eda þeim kyani vidkoma: stefnan les-
 in og mörkud lit. A. Þarnaest var framlagdur Extra-
 lögþingis Prósess og dómur, genginn að Reykjavík
 þann 4da og 5ta Nóvembr. 1768, með hvarjum Söslu-
 madurinn G. Runólfson, fyrir of hastarlega assagdu-
 ana Hjerads-dóm í málinu, er tilgæindur að betala
 Krigs-

Krigsraad Gudmundsen 12 rdl. Erón. i málskostnad,
og 1 rdl. til Jústits-kassans; Prósessinn lesinn og mark-
adur lit. B. Söslumadur G. Runólfsson framleggur
tvis innlegg af dags dató, í hvorjum hann gjörir Ex-
seption móti ofnaumum stefnu-fresti til Extra-lögþingi-
sins, og óendilegum atridum í dómi Lögmannsins, sem
innlegginn framar sáa; lesin og mörkud lit. C. og D.
Einnig framlagði hann Extrakt af sinum Hjerads Pró-
tókoll, með hvorju hann gottgjörir, að hann hafi viljad
halda þing og Rett að Reykjavík þann 27da Janúar-
nærslidna, og antaka Krigsraadens paaberaabede for-
svar í þessu. hondlunar máli, er hann hafi eðfi þyggi-
viljad; Extraktid lesid og markad lit. E. Lögmadur
B. Markús son framleggur einninn 2 innlegg af dags
dató, með hvorjum hann deels vill veikja Söslumann-
sins Exseption móti þeim áljærda ofnauma stefnufresti,
deels forsvara sínar Dómara adgjordir fyrir Extra-lög-
þingis-rettinum; þau lesin og mörkud lit. F. og G.
Krigsraaden liet, fyrir son sinn P. Sorepe, er mætti í
Rettinum, framleggja innlegg af 15da hujus, sinni Af-
tíð fyrir Extra-lögþingis-rettinum til styrkingar, en á-
fællis Söslumannsins dómi; það lesid og markad lit. H.
Enn þá framlagði Söslumadur G. Runólfsson inn-
legg af dags dató, í hvorju hann innstillir til Vfir-rette-
arins Betænkning og Velbehag, hvört Krigsraaden eigi
eðfi að tilhaldast að framkoma með það forsvar, er hann
hafa

hafa þykist í þessu máli, og tilbódur sig það, sem dómari, að antaka; það lesið og markað lit. J. Að síðustu framlagði Sýslumadur J. Eggertsson innlegg af 17 húsus, í hverju hann átelur óendilegheit í dómi Lögmannssús, og uppástendur, að dómurinn undirfæriskist, og Lögmadurinn, fyrir þvíðfste Forhold, málsteriskist til sín og Borgarsfjardar Sýslu Innbyggjara; það lesið og markað lit. K. Partarnir aðspurdir: hvort meira hefdu fram að færa? svorudu: Nei! þell því svolátandi Þfir-rettar dómur:

Med því Þfir-rétturinn finnur, að þetta mál er ecki svo löglega meðhöndlað af undir- og yfir-dómara, né svo á nægjanlega samad, að þar á funni nokkur endilegur dómur grundast, Krigsraaden einnig vænst fleiri bevisfinga, er hann hefði að framfæra, sér edur Handels Kompagniet í þessu máli til forsvars, sem ecki eru heldur framkommar; því er bæði Lögþingis og Hérads dómnum hér med fráfallid, og til síðu settir, og skulu engum viðkomenda koma til nokkurs skada eda fjár útláta. En uppá það, að málid skuli þó fá tilbærilegann og löglegann framgáang, skal

Sýslu

Sýslumadur J. Eggertsson, sem Al-
tor í Héradi, skyldugur að hafa heilt
sökinni innstefut, innan nærstíðomandi
Augústi mánaðar útgangs, fyrir Rétts-
arhald Sýslumannsins G. Runólfs-
sonar, til hvórrar tíðar Ríkissráðinn
einnig stendur frítt fyrir, að framfæra
sitt forsvær, móð almúgans ákjærum, er
hann meinar sig hafa, og hefir sjálfur
eptirbeidst að antekid yrði, þá Sýslu-
manni G. Runólfsyni byrjar þann-
ig að afgjöra sökina, sem lög og Rétts-
ur tilhalda, og hann vill sjálfur for-
svara. Prófess umkostnadur og part-
anna prætentioner á allar síður upp-
hafdar.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

G. Sölvason.	J. Dlafsson.
Th. Magnússon.	B. Sigurðsson.
D. Schéving.	E. Dlafsson.
L. Gudmundsson.	J. Helgason.
J. Jónsson.	G. Brynjólfsson.
M. Gíslason.	D. Stepháns son.

NUM. II.

Þann 19da Júlí setti Þfir-retturinn að nýju, mætti þá Söslumadur D. Scheving, vegna Jóns Jónssonar á Gróustöðum, og framlagði Þfir-rettar sýsnu af 14da Júní. 1768, með hverri sýsnu: a.) Lögmadurinn S. Sölvason, til að forsvara sinn genginn Lögþingis dóm af 19da Júlí s. á., í einni mót Söslumanni E. Olafssyni höfðadri sök, risandi út af hans ofháum tekjum af Almúga, í Kóngsins skatta og aðra þegnskyldu. b.) Söslumadurinn E. Olafson, sitt Forhold hjer í að til- og forsvara, undir endilegann Þfir-rettar dóm, sem sýsnan, viðkomendum löglega birt, útvísar; lesin og mörkud lit A. Söslumadur E. Olafson framlagður kontra-sýsnu af 21ta Mártí nærlidna, með hverri Lögmadurinn S. Sölvason sýsnir, að forsvara sinn gengna Lögþingis dóm í þessu máli, en Jón Jónsson kontra-sýsnir til að hepra Eitantes Þrettesættelser, m. v., eptir sýsnunnar bliðun; lesin og mörkud lit. B. Þar næst var upplestin Lögþingis Þrófess í þessu máli, í hvors sluttúngu Söslumadur E. Olafson er frí kenndur uppá Embætti sitt, samt útlát, sem Þrófessinn með sér færir, mörkudur lit. C. Lögmadur S. Sölvason framlagði innlegg af 18da Júní, til styrkingar sínum afflagða Lögþingis dómi, og uppástendur: að Jón á Gróustöðum verði ansjedur til saka og sekta, samt málakostnadar betalings, fyrir ónaudsynlega sýsnu hfr

ing,

ing, til sin, sem innaleggid frammar skóir; lesid og mark,
ad lit. D. Skólmadr D. Scheving setur í Rett,
sins Prinsipals vegna: 1.) ad Skólmanninum E. O.
Olafsoni sem yfirbevisadar ofháar skatta-tekjur, með
margra vitna eidgestum framburdi. 2.) Með hans eg-
in gjörðri forlíkun við þann óforrettada Almúga. 3.)
Með sínu forholdi fyrir og eftir þá tíð, á hvarri hann
flagadr var fyrir Mannmanninum, þá hann hafði bil-
legri verid í Kóngsins skatta og-públique tollum. Meira
framfærðu ekki Partarnir undir endilegann dóm, er
þannig var af Yfir-rettinum affagdur:

Þar fiska og þrjónles reikningur
er ekki einungis brúkanlegur á morgun
hofnum hér á landi, svo sem á Isa. og
Dóra-firði, hvar Skólmadr E. O.
Olafson hefir kaupstefnu, og hlótur ad
úttaka peninga til Skólnnar afgiftar
og annara públique útgifta, heldur er
og við bændur brúkadur einungis fiska-
reikningur, þar Konungur lætur sjálfur
svara til síns kassa sköttum, tándum
og gjastollum; þá finnur Yfir-rétturinn
þad ekki rétt, ad dæma Skólmann E.
Olafson í bætur, enn síður fella hann
frá embætti sínu fyrir þvillst reiknings-
B. hald

hald vid almúgaann, allt hingat til, jafn-
vel þótt hann, eptir venju á Vestfjörð-
um, hefði betur gjort, líka sem hann
og skal framvegis skyldugur að halda hér
um þrjónles reikning vid bændur; hon-
um er ekki heldur leglega yfirbevisad, að
hafa brúkad vid þá fiska reikning, ein-
ungis hafa þar um vitnad annaðhvort
hans áklagendur, edur þeir, sem hafa átt
hlut í málinu. Er því dómur Lögman-
ns S. Solvasonar af Yfir-réttinum
stadfestur, en Jón Jónsson, fyrir-
sakarinnar ónaudsynlega innstefningu,
tilfundinn að borga 1 rdl. til Jústits kass-
ans, og 6 rdl. til Lögmanns S. Sol-
vasonar innan nærstkomandi Micha-
elis messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

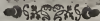
B. Markússon.	Lh. Magnússon.
L. Gudmundsson.	G. Runólfsson.
J. Eggértsson.	J. Helgason.
J. Jónsson.	G. Brynjólfsson.
G. Olafsson.	Lh. Vídalín.
M. Gíslason.	D. Stepháns son.

N U M.

NUM. III.

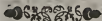
Sama Eptirmiddag mætti í Þfir-rettinum Söslumadur D. Scheving, og framlagði Þfir-rettar stefnu af 14da Máv. o. p., með hvorri Jón Jónason á Gröndum innstefnir þeim Lögþingis dómi, sem Lögmadur S. Sölvason, þann 19da Júlí 1768, assagt hefir í því svo kallada Bolúngarvíkur vertolla máli, viðviklandi 82 fískum, er Söslumadur E. Olafson hafði tekið hjá nokkrum útróðrar mönnum á Bolúngarvíkursmölum, í hvorjum Lögþingis dómi nefndur Jón er dæmdur að betala til Söslumanns E. Olafsonar og sonar hans Olafs 30rdli, hvorn dóm Jón Jónason vill fá af Þfir-rettinum upphafinn og að engu gjörðann Stefnan, undir Amtmanns O. Stephánssonar nafni og landsins signeti, er viðkomendum auglýst; hún lesin og mörkud lit. A. Aðra Þfir-rettar stefnu framlagði Söslumadur E. Olafson til Konfirmatión og Skjærþelse fyrr umgetnum Lögmannsins dómi í þessu máli, sem stefnan, dat. 21ta Martsi nærsil., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, vottanlega auglýst Jóni Jónasyni, framar með sér ber; lesin og mörkud lit. B. Þriðja Þfir-rettar stefna var framlögð vegna Lögmanns S. Sölvasonar, á móti nefndum Jóni, til að forsvara hjer hans, í þeirri útteknu Þfir-rettar stefnu, grófa Bestyldningar, m. v., sem stefnan, undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, dat. 10da Apr. þ.

á., og Jóni Jónssyni auglýst, framar sónit; lesin og
 mörkuð lit. E. Þar nærst var framlagdur Lögþingis
 Prófsess og dómur í þessu máli, affagdur þann 19da
 Júlí 1768, í hvørs slúttkingu optnesndur Jón er dæmdur
 að betala Sýslumanni E. Olafssyni fyrir Tort og
 skada, zordli., og Olafi syni hans zordli., sem sami
 Prófsess og dómur, lesinn og markaður lit D., framar
 útvísar. Olafur Erelendsen framleggur innlegg af
 17da hjúns, í hvørju hann demonstrear sin Ufskyldighed,
 og framfærir frásur sínar á móti dómi Jóns; innleggid
 lesid og markað lit. E. Vegna Lögmanns S. Sólvas
 sonar, mættir eptir hafandi fullmátt, Klsnsturhaldarian
 Sigurdur Olafson, og framleggur innlegg undir Lög
 mannshns nafni af gjærdags dató, í hvörin hann fram
 færir sínar Rationes decidendi í málinn, samt brimi
 legheit í dómi Jóns Jónssonar; og lætur uppástanda
 Satisfaktión af honum, fyrir hans grófu Terminos í
 Þfrættar stefnunni; innleggid lesid og markað lit. F.
 Sýslumadur D. Scheving setur í Rett, síns Prinsípals
 Jóns Jónssonar vegna: að hann hafi mátt, eptir
 Amtmannshns flýðni, dæma í þessu máli, hvort heldur
 það verði álitid fyrir privat eða frsmínal sol; hann
 hafi vitad, að Sýslumadur E. Olafson og sonur hans
 Olafur, hafi, að egendum fjærlægum, úllagt 32 fiska
 úr þeirra fiski-stöckum. Partarnir innláto solina til Þfr
 ættarins rettdæmis, og segjast eðfert meira hafa fram
 að

ad færa, undir endilegann dóm, sem þannig var af
 Þfir-rettinum affagdur.

Jón Jónsson á Gróustodum, sem
 án allra viðkomenda beiðni, þvert á
 móti Amtmannsins Dredre af 12ta Júlí
 1767, er einungis grundudu sig á part-
 anna vilja og velpócknum ad halda þessu
 máli til laga, og átti því ad halda sér
 þær sömu eptirréttanlegar, hefir dæmt
 Sýslumann P. Olafsson og Olaf
 son hans í Tvígjælds bætur, samt at
 bode sine Tremark til Hans konúngl.
 Hátignar, fyrir Sýslumannsins, pro
 officio, í útnefndra votta vidurvíst, gjort
 útlag af 82 fiskum, í fiska-stöckum sjóró-
 andi manna í Bolúngarvík, til handa
 Bergi Sigmundssyni, sem réttum
 vertolla tafara samástadar, ad hverju
 verki Olafur sonur Sýslumannsins hef-
 ir einnig stadid, skal, eptir dómi Lög-
 manns S. Solvasonar af 19da Júlí
 1768, svara til Sýslumanns P. Olafs-
 sonar 20 rdsln., og til Olafs Erlends-
 sonar 10 rdsln. Trón., fyrir þeim uppá-

fært Blame og Qrespilde; en til Legmanns S. Solvasonar, fyrir grófar og ósæmilegar stefnu-sakir, 8 rdlm. Spec. I Prófsess umkostnad hefði honum byrjad að betala til viðkomenda nokkud anseeligt, en þar fyrir er honum hlíft af medaumkun vegna hans fátæktar og vesæla ástands, en sem temere litigans skal hann betala 2 lód sylfurs til Jústits Kassans, allt innan nærstkomandi vetur náttu, undir adför eptir legum.

Actum ut supra.

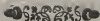
D. Stepháns son.

B. Markússon.	L. Gudmundsson.
G. Runólfsson.	J. Eggertsson.
J. Helgason.	J. Jónsson.
G. Brynjólfsson.	H. Vídalín.
D. Stepháns son.	A. Jónsson.
Hallur Jónsson.	

NUM. IV.

Sama Eptirmiddag mætti Söslumadur E. Olafsson að nýju í Vfir-rettinum, og framlagði Vfir-rettar stefnu af 22rum Júlí 1768, með hvarri innstefnið einn af Vfi-legmanni J. Olafssyni, þann 21 ta og 22 ann Apr.

Apr. 1768 affagdur Extra-lögþingis dómur, í pantsetn-
 ingar-máli Eshlumannsins í Vestmannaeyjum, S.
 Sigurds-sonar, með hvörjum Eshlumadur E. Olafs-
 son er dæmdur að borga til Eshlumanns S. Sigurds-
 sonar fyrir Veraspilde og Blame, 3 ordli, í málakostna-
 ad 2 ordli, og til Jústits-kassans 1 rdl., m. v., sent
 sama Yfir-rettar siefna, undir Amtmans O. Stepháns-
 sonar nafni og landsins-figneti, frammar með sér ber;
 lesin og merkt lit. A. Því nærri sendi Biski-lögmadur
 J. Olafs-son innlegg í Rettinn af 18da hújús, hvar
 í hann affegir að gánga í Rett móti Eshlumanni E.
 Olafs-yni, sem innleggid frammar með sér ber; lesid og
 merkt lit. B. Annad innlegg frá Biski-lögmanninum,
 af sama dató, var framlagt, í hvörju hann uppástendur:
 að Eshlumanns E. Olafs-sonar Hjerads Prótóskoll, í
 hvörjum hann þykist fundid hafa ein og önnur óríktug-
 heit í þessu máli, verði af Yfir-rettinum skodadur, og
 vonar að Eshlumadurinn verði, fyrir hans meðhöndl-
 un, álitinn eptir laga og Rettar fyrirætlum, sem inn-
 leggid frammar sýnir; lesid og merkt lit. C. Eshlu-
 madur, E. Olafs-son framleggur Extra-lögþingis Pró-
 fess og dóm, genginn á Skutulsfjardareyri þann 22
 Apr. 1768, með hvörjum Eshlumanns E. Olafs-sonar
 Hjerads dómur er upphafinn, og hann tilfundinn að be-
 tala í Reparation og málakostnad til Eshlumanns S.
 Sigurds-sonar 5 ordli Erón., samt 1 rdl. pro meliori
 Informarione til Jústits-kassans, en jördin hólar í

Dýrastiðdi að vera eign kaupandaðs, Ketils Sigurðssonar, m. v., sem dómurinn með sér færir; lesinn og markaður bókskránum D. Enn þá framleggur Söslumadur R. Olafsson, meðkenningu Ketils Sigurðssonar, að sitt innlegg fyrir Rettinn á Skutulsfjardareyri, se eptir bön sinnni skrifad og síðlad, þótt ekki hafi hann þórad að medganga það fyrir Vísi-lögmanns J. Olafssonar Extra-lögþingis-retti, vegna ótta og annara umtalna. Þetta skjal er dagsett þann 12ta Sept. 1768, og uppáskrifad af 2 vottum; lesid og markad lit. E. Einnig var framlegd meðkenning Asgeirs Þórðarssonar, að hann hafi átt að færa hjærufu Söslumanns S. Sigurðssonar iordli. Erón. frá Katli Sigurðssyni; þetta attesti er dat. 29da Júní 1767; lesid og audkennt lit. F. Þar dagur var að qvöldi kominn, var frá Rettinum gengid, og viðkomendum tilfagt að mæla að komanda morgni.

NUM. V.

Þann 20ta Júlí settist Þfir-retturinn á ný, mætti þá Klausturhaldarinn Sigurdur Olafsson, og framlagdi Amtmanns O. Stephánsssonar skicknn af gjærdags dató, með hvarri hann beordrafi uppá Kaupmanns Hermans Aylstrups vegna að gánga í Rett í Þessari sol; lesin og mörkud lit. G. Klausturhaldarinn framlagdi innlegg af dags dató, hvar inni hann, uppá Kaupmanns

mannsins vegna uppástendur: að 6 Hændr. í jöðunni Sólí, verði tildæind Kaupmanninum, og hann sái Satisfaktión fyrir innstefningu til þessa Rættar; lesid og markað lit. H. Söslumadur E. Olafson framleggur innlegg af dags dató, hvar í hann beidist: að Vísilögsmadur J. Olafson verði múlsteradur bæði til sín og Jústíts-kassans, fyrir gróf orða-tiltæki í innleggi hans áður framlegðu, undir bókskránum B; innleggid lesid og markað lit. J. Annad innlegg af sama dató, á móti Vísilögsmannsins Prætentión, uppá Söslumannsins óríktugt og óforsvaranlegt Prótókolls-hald, innann Jshærdar Söslu, og uppástendur batur og Satisfaktión, fyrir Tort og Kalumníe, samt múlkt til Jústíts-kassans; innleggid lesid og markað lit. K. Grá Vísilögsmanninum framlagdist innlegg af 18da hujus, hvar í hann uppástendur sinn Extra-lögþingis dómur verði staðfestur; lesid og markað lit. L. Þfir-retturinn spurdi: hvört Söslumadur S. Sigurðson væri hjer nálægur, eða nokkurr hans vegna? Þar til svörudu allir: nei! enn frammar vórn Partarnir adspurdir, hvört meira hefðu ad framfæra í sökinni? svörudu: nei! einungis refererar Söslumadur E. Olafson sig til innleggja sinna fyrir Extra-lögþingis-rettinum, og krefst, ad reisa sín og stefnufostinadur til þessa Rættar, verði ser-tildæmdur. Þag þvi af Þfir-rettinum svolátandi dómur affagdur:

Eptir því sakarinnar adal viðkomandi, Ketill Sigurðsson, er ekki innstefndur til þessa Vfir-réttar, svo kann ekki heldur adal. málið ad fyrirtakast né afgjörast; heldur tilkémur sækjanda ad innstefna honum til nærstkomanda árs Vfir-réttar, svo framt hann vill hafa sér sinn Rétt reserveraðann, og stendur øðrum viðkomendum sökin opin og óspíllt á meðan. En hvað sérílagi áhræðir Söslumanns L. Olafssonar fröfur á móti Rísi-logmanri J. Olafssyni, fyrir hans óhjáður í framlögðum innleggjum, bæði yfir hans óríktugri Þrótókolls færslu, sem nú í Vfir-réttinum er þó ekki óríktugur fundinn, og um óbættar sakir, sem enginn í Vfir-réttinum viðkañast, þá tilðæmist Söslumanninum í Satisfaktión i ordlr., sem Rísi-logmadurinn til hans betali innan nærstkomandi veturnáttu, undir aðför eptir lögum. *Actum ut supra.*

D. Stephánsön.

G. Solvasön.

B. Markúsön.

D.

D. Schéving.	L. Gudmundsson.
G. Rúnólfsson.	J. Eggertsson.
J. Jónsson.	G. Brynjólfsson.
H. Þídaltn.	D. Stephánsón.
A. Jónsson.	Hallur Jónsson.

NUM. VI.

Sama Þyrirmiddag mætti að nýju í Þfir-rettinum Söslumadur E. Olafsson, og framlagði Þfir-rettar stefnu af 19da hújus, með hverri stefnast Hjerads og Lögþingis Prófessor og dómur, í Delingventis sök Páls Þjórnessonar og Gudrídur Vilhjálmsdóttur, er einnig stefnast dómur að líða; lesin og mörkud lit. A. Var svo framlagdur Hjerads og Lögþingis Prófessor í þessu máli, í hverju Lögmadur S. Sólvason dæmt hefir: að Delingventerne Páll og Gudrídur, hann fyrir illa meðhöndlun á hennar í dulsmáli fædda barni, og hún, fyrir dulsmálini stjálft, skulu bæði lífid missa, eptir sem Lögþingis dómurinn af 17da hújus með sér ber; lesinn og markadur lit. B. Delingventerne aðspurdir: 1) Hvað kom til, að eðfi var sólt þfirsetu-kona, til að vera hjá Gudríði Vilhjálmsdóttur, þegar hún barnid ól? Svarað hvort um sig: að svo langt hafi til bæja verid, að því hafi ómögulega orðid viðkomid, þar þau hafi einungis tvö á bænum verid af fullordnu fólki. 2) Hverninn leit barnid út eða var ásigkomid, þegar það fæddist?

móðirinn svarar: að sér hafi virðist það líðid; en fadirinn: að það hafi verið lístíð, og ekki hafi því niðurrunnið, þótt á það þrisvarsinnum dreypt væri. 3.) Hverr skyldi á milli? móðirinn svarar: hann; en hann segir: hún. 4.) Begna hvørs flóttir þú, Páll! svo mjög grestrun barnsins, þar það var móti allri venju grafsdó sambægurs og það fæddist? svarar: af því það var líðid. 5.) Hverr braut höfudskelina í barninu? svarar: eg veit það ekki. 6.) Var höfudskelin óbrotin þegar þú tókst barnið frá móðurinni? svarar: ójá! 7.) Sögduð þið nokkrum, Prestinum yðar eða öðrum frá þessari barns-fæðingu? svara ne! ekki fyrri enn málið kom undir rausal. Að mörgu fleira voru þau spurð, en vildu ekkert frammar meðkenna málinu til upplýsingar. Eshlumadur E. Olafson játar, að frá heimili saka-personanna seu hjerum 4 mílur til næsta bæja, svo ekki verði andveldlega náð þaðan yfirsetu-konu. Begna Delingventanna framleggur þeirra Talsmadur innlegg af dags dæti, hvar með hann uppástendur: að Lögþingis og Hjerads-dómarnir verði linaðir; lesið og audkennt lit. C. Lögmadur S. Sólvason framfærir ekkert annað, enn sinn dómur verði við Akten samanborinn, og í málinu eptir sem leglegt álitfi, dæmt og affagt. Eshlumadur E. Olafson vonar einnig að sinn dómur fladsfestur verði. Meira framfærdu ekki máls-partarnir, var því svolátandi Myktan af Yfir-rettinum í málinu affogd:

Þar Sýslumadur E. Olafsson hefir
forsómad, að láta flóðunar-menn þess upp-
æptur gräfna andvana barns líkama, eidfesta
þeirra þar um gjörda forretning og lid-
sigende fyrir Réttingum, ekki heldur er það
sannad, hvórsu langt heimili þeirra hafi
legid frá öðrum bæjum, og alls ekkert ept-
irspurt um saka-persónanna undansfarid líf-
erni, er öllu byrjadi þó hið nákvæmasta
að eptirgrenslast, eins og allri mögulegri
upplýsingu, er í svo mikilvægu máli gat-
fengist; þá er sökinni, til nákvæmara
ransaks, æptur í Sérad heimvísad, undir
nóhjánn dóm, og skulu því þeir afsögdu Sér-
ada og Lögþingis dómur ógyldir vera. A-
medan skulu saka-persónurnar vera í forsvor-
anlegu vardi haldi Sýslumannsins E. O-
lafssonar. Aðtum ut supra.

D. Stephánsson.

B. Markússon.

D. Schéving.

L. Gudmundsson.

G. Runólfsson.

Eggertson.

J. Jónsson.

G. Brynjólfsen.

G. Blafson.

5. Bidalín.

D. Stephánsson.

Ólafur Jónsson.

! NUM. VII.

Sama Eptirmiddag mætti í Þfir-rettinum Klostur, haldarinn Sigurdur Olafsson, Settidómari í duls- máls-sök Sigurðar Valdasonar og Geirlaugar Þor- steinsdóttur, og liet fyrst upplesa af Þfir-rettar Þró- tókollnum þá ályktun, sem í fyrra skedi í sömu sök, hvar eptir upplefinu var sá Vitnaleidsln-akt, sem nefsndur Klosturhaldari, þann 6ta Júní nærsliðna, ad Söfi í Oræsum tekid hefir, um aldur, líferni og háttalag nefsndra saka-persona, eins og sami Þings-akt framar ined ser ber; lesinn og audkenndur bóksiasnum B. Saka-per- sönurnar af Þfir-rettinum náqbæmlega yfirheyrðar, með kenna eckert framar í þessu máli, enn áður innfært er í Hjerads og Lögþingis, samt Þfir-rettar Þingbókina. Þeirra setti Talsmadur, Söslumadur L. Gudmunds- son heldur sig til þeirra fyrir Hjerads og Lögþingis rettinn framlögðu innleggja, og beidist: ad Lögþingis dómurinn verði linadur, Settidómarinn þarámóti eins og Lögmadurinn uppástanda sinna dóma sladsfesingu, sem á lögum grundadra. Grekara framfærðu ecki máls- partarnir undir afgjörandi Þfir-rettar dóm, er þannig var affagdur:

Lögmanns B. Markússonar af- sagdi Lögþingis dómur, af 12ta Júní 1768, í þessari duls máls sök, er af Þf-
ir.

fr. réttinum stadfestur, og skulu sakaver-
 sonurnar, Sigurdur Valdason og
 Geirlaug Þorsteinsdóttir straffast á
 lífinu, með því að hálsþoggvast, og
 þeirra hofud á stjaka uppsetjast, eptir
 laga fyrirætlun; þó skal málid, áður
 enn dómurinn sé fullnægja gjör, gefast
 konúnglegri hátign allra undirgefna til
 vitundar, til allramildustu úrlausnar.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

G. Solvason.	G. Runólfsson.
J. Eggertsson.	G. Brynjólfsson.
H. Vidalín.	D. Stepháns son.
A. Jónsson.	Hallur Jónsson.
Oddur Hjaltalín.	Gunnar Hognason.

NÚM. VIII.

Þann 21ta Júlí settist Þeir retturinn að nýju, sem
 het upplesta þá í fyrra þann 20ta Júlí að sögdu Alýktun,
 í máli Ingunnar Sigurðardóttir af Vöðlu Eðlu,
 með hverri máli því var áttur í Hjerad heimvísad til
 nákvæmari prófunar. Þings-vitni var þessu nærst fram-
 lagt, tekið af Eðlumanni J. Jakobssyni þann 25ta
 Apr. þ. á., áhrærandi þennar barneignar-brót, og

Eftir

Eltamannsins henni settar flærvisir; lesid og markad lit. E. Hinn setti Talsmadur, Söslumadur J. Eggertsson, uppástendur og bidur, að Lögþingis dómurinn línist, og láfir því: að Ingun Sigurðardóttir se eina þá svo heilsu-veik, að hvorki geti hún mætt í Þfir-rettið, ne heldur se fær til að þola nokkurt tölubætt líkama-straff, og lætur sötina svo felda til dæms. Undir og Þfir-dómarar fela einnig málid Þfir-rettarins sanngjarna álit, hvar uppá fjell svolátandi dómur:

Sá af þeim konstitúerada Söslumanni í Vöðlu Söslu, V. Schéving, affagdi Hérads dómur af 16da Júní 1767, hvar með Ingun Sigurðardóttir er dæmd til að erfida í Íslands Tuktúsi í 3 ár, fyrir hennar medgengin tvö fridlulífs brot með egingiftum mönnum, og það þridja sjálf gift, er af þessum Þfir-rétti stadfestur, skal hún því að Söslumannsins í Vöðla Söslu tilhlutun þágangad flýttast, svo snart hún álitst vegna heilsu sinnar fær til í Tuktúsið að innsetjast.

Actum ut supra

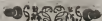
D. Stepháns son.

B.

B. Markússon.	D. Schéving.
J. Snorrason.	L. Gudmundsson.
G. Runólfsson.	J. Helgason.
J. Jónsson.	G. Brynjólfsson.
S. Olafsson.	H. Víðalín.
D. Stephánsen.	

NUM. IX.

Sama Þyrirmiddag þræðberadi í Þfir-rettinum, Lög-
madurinn B. Markússon, eptir Hra. Amtmannsins
Authorisation; mætti þá Lögmannarinn A. Jónsson
vegna Eshlumannsins B. Saldóresonar, og framlagði
Þfir-rettar stefnu af 3ja Sept. 1768, með hværri stefnu
ist Lögmanns S. Sólvasonar Lögþingis dómur, affagdur
ur þann 9da Júlí s. á., áhrærandi framsæri ómagans
Gudnhar Magnúsdóttur hjá Eigli Gunnlaugssyni,
m. v., sem stefnan, viðkomendum angíðst, með sér ber;
lesin og mærlud lit. A. Lögmadur S. Sólvason fram-
lagði kontra-stefnu af 3ja Nóvembr. 1768, til Eshlu-
manns B. Saldóresonar, lesin og auðkennd lit. B.
Þann framlagði einnig fullmakt frá Eigli Gunnlaugs-
syni, að svara til málsins hans vegna, dat. 23ja Febr.
1769; lesin og mærlud lit. C. Þar eptir var fram-
lagdur Próseß og dómur í þessu máli, affagdur af
Lögmanni S. Sólvasyni þann 9da Júlí 1768, í hværð
flúttningu Eigill Gunnlaugsson er flúttendur frá
fram-

framsæri ómagans Gudnhar Magnúsdóttur, en
 Söslumadur B. Saldórsen dæmdur að betala 4 rðli.
 í málkostnað; lesinn og markaður lit. D. Lögþingurinn
 21. Júníson framlagði innlegg af 28da Júní nærslidna,
 undir Söslumannsins nafni, sem er hans Paa-
 stand móti Lögþingis dóminum; og ræfsemdir fyrir hans
 Hérads dómi, sem innleggid framar með sér ber; lesid
 og markad lit. E. Lögmadur S. Sölvason framlagði
 innlegg af dags dato, til forsvars sínum dómi; lesid og
 markad lit. F. Frá Söslumanni B. Saldórsyni
 framlagdist innlegg af 28da Júní nærslidna, sem er
 hans Prótest móti Kontra-Steinu Lögmannsins; lesid og
 markad lit. G. Lögmadurinn gæddi fráfalla Aktión og
 Rættisættelser móti Söslumanni B. Saldórsyni, svo
 vidt Kontra-Steinuna áhrærir, en bskar að sinn Lögþingis
 dómur verði staðfestur. Meira framsærdur ekki Part-
 arnir, var því af Þfir-rettinum svolátandi dómur í mál-
 inn affagdur:

Söslumadur B. Saldórsen hef-
 ir, þann 27da Júní 1766, dæmt Pígil
 Gunnlaugsson að betala ómagannum
 Gudnhu Magnúsdóttur 1 hundr. til
 framsæris, hvað engannveginna kann
 ofmílid álltast, í tilliti til þeirra fémunna,
 sem í Hérads Prósesfinum sannad er að
 kona Pígils átt hafi; er því sami Hér-
 ads

ads dómur af þessum Vfir-rétti stadfestur, en Lögþingis dómínum fráfállid. Þyrir óþarflegt Appell frá Hérads-rétti til Lögþingis, borgi Eggill Gunnlaugs-son til Sýslumanns B. Haldórssonar 4rdli. Erón. innan nærsíkomandi Michaelis messu, undir adfer eptir legum.

Actum ut supra.

B. Markússon.

J. Olafsson.	Th. Magnússon.
D. Schéving.	J. Snorrason.
L. Gudmundsson.	G. Rúnólfsson.
J. Eggertsson.	J. Jónsson.
G. Brynjólfsson.	H. Vidalkn.
D. Stephánsón.	

Ánnó 1770, þann 19da Júlí, var Vfir-rétturinn settur, undir Præsídís Amtmanns O. Stephánssonar, með undirskrifudum Nsesfórum.

NUM. I.

Matti í Vfir-rettinum Eðslumadur J. Helgason, og framlagði Vfir-rettar stefnu af 21ta Júlí nærsíðins árs, með hvorri stefna er dómi Eogmanns B. Markús-sonar, afsegðum þann 17da s. m. vfir Eðslumannsins meðferd á Delinqvents söl úr austur Skaptafella-söslu, sem stefnan með sér færir; lesin og mörkud lit. A. Stefnan hefir allum viðkomendum byrt verid, sem uppa-kriftirnar sögu, og eptir henni mæta þeir allir, nema Þorsteinn Bjarnason. Eðslumadur J. Helgason, mótmælic Amtmannsins Præsids, sem interessarab vegna honum tildæmdra bóta af Eogþingis-rettinum; var þó sendt frá Vfir-rettinum til Landsfögeta S. Magnússonar, og hann af Amtmanninum ánnodet ad antaka Præsidium í málinu, eptir þar um útgefandi fonglegri Tilskipun, en þar Landsfögetinn salfakar sig, solum embættis anna sinna, hefir Eogmadurinn S. Eðvason, eptir sömu Tilskipun og Amtmannsins Ánnodning, samt Vfir-rettarins beiðni antekid Præsidium í máli þessu, svo Rettinum ecki uppihald gjerist. Ad svo búnu sátu Affessorerne hier um einn flucku-tíma í Rettinum, en Aktor mætti ecki, hvørs vegna þeir affala sig frá ad bida lengur eptir málsins fyritekt; en uppa-standa: ad Aktor verdi álitinn fyrir forsömunn sína og Rettinum gjort uppihald. Varð svo í burtu gengid kl. 12, eptir þriggja flucku-stunda bid.

NUM. H.

Samu Eptirmiddag settist Þfir-retturinn á nð, undir
Lögmanns S. Sólvasonar Præsídíó; mætti þá Eðslu-
madur J. Helgason og framlagði Lögþingis Prófess
í sökinni, sem var lesinn og markaður lit. B. Lögma-
dur B. Markússon óskar: að innfært verði í Prótófol-
linn, að Eðslumadur J. Helgason þverneitar, að Hra.
Amtmadurinn fyrir Lögþingis-rettinum nærsflidid ár,
hafi tilbodid og eptirgefíd ser, þau íðæmdu 20 lóð sylf-
urs, sem Lögþingis Akta umgeta Hra. Amtmadurinn
hafi honum eptirgefíd. Eðslumadur J. Helgason fram-
lagði vitnaleidslu-akt, er hann beiddi að upplefinn væri;
en Klausurhaldarinn Sigurdur Olafson mótmælir
þvi, með innleggi af 18da hújús; lesid og markad lit.
C. Lögmadur B. Markússon qvedst eekert vita af þess-
um Akta að segja, eeki heldur síefndur uppá hann að heyr-
a og mótmælir þvi hans upplestri. Hjer uppá afflagdi
Þfir-retturinn fylgiandi Interlókútorium:

Þarad málspartarnir eru eðfi innstefnd,
ir til að heyrta uppá þenna Þings-Akt, af
8da, 9da og 11ta Júní nærstlidna; svo
þunna þeir eðfi finnast skyldugir til hans að
svara, og þar Aktinn hefir aldrei áður fyrir
Lögþingis, edur Afir-rétt framlagdur verid,
er honum af þessum Rétti frávísad.

Aktor framlagði innlegg af 17da hújus, þvar í hann framsærir ein slags forsvor, fyrir sinum svo seint gjördu Anstalter, med Delingventernes Arrestering; þad lesid og markad lit. D. Annad innlegg framlagði hann, af sama dató, þvar í hann framsærir sitt víðara forsvor í sakinni; þad lesid og markad lit. E. Þridja innlegg framlagði hann af sama dató, og sama innihaldi; lesid og andkennt lit. F. Fjórda innlegg framlagði Aktor, sem er hans Replique og Crisis yfir Fogmanns B. Markússonar affagda Fogþingis dómi; lesid og markad lit. G. Fimta innlegg framlagði hann, sem inniheldur hans Invektiver móti Klaustrhaldaranum Sigurði Olafssyni, og hans Settidómara verkum; lesid og markad lit. H. Sjötta innlegg framkom, sama innihalds og þid fyrra; lesid og andkennt lit. I. Sjöunda innlegg framlagði hann, sem eru hans Jrettisfættelser og Paastand, móti hans Kontra-partum; lesid og markad lit. K. Undir sömu lit. framleggur Eshlumadur J. Selgason þann í innlegginu umgetna Reikning. Aktor adspurður af Rettinum: hvort meira þesdi fram ad leggja? svarar þar til: nei! Fogmadur B. Markússon framlagði innlegg af 18da hújus, sem var lesid og markad lit. L; og uppástendur, ad þad nú í Rettina framlagda bres Eshlumanns J. Selgasonar til Hra. Antmanns O. Stephánssonar, verdi upplesid og í alt telid, eins og þau, í Eshlumanns J. Selgasonar innleggjum, brúfudu grófu orða-tiltæli og áljárur, metist

metist ad verbugleikum. Klausturhalðarinn Sigurður Ólafsson framlagði innlegg af 18da hújús, sem er Demonstratíó sakarinnar og hennar sambengi, það lesid og markað lit. M. Annad innlegg framlagði Klausturhalðarinn, hvær með hann infringerar Eðslumanns J. Selgasonar Þaastand um arresthold Geirlaugar, þá Klausturhalðarinn og endilega uppástendur: ad Eðslumanns J. Selgasonar grófu orða-tiltæki í hans innleggjum, verði tilbærilega álitin; innleggid lesid og markað lit. N. Eðslumadur L. Gudmundsson framlagði innlegg, sem infringerar Eðslumanns J. Selgasonar Þaastand í Þfir-rettar stefnunni, og uppástendur: ad Lögmanns B. Markússonar dómur, verði í öllum atridum stadfestur; lesid og markað lit. D. Meira sögduft málspartarnir ecki hafa ad framsæra í söku eða vörn þessa máls, hvors vegna í því var af Þfir-rettinum affagdur eptirfylgjandi Dómur:

Lögmanns B. Markússonar affagði Lögþingis dómur í þessu máli, er í öllum atridum af Þfir-rettinum stadfestur, og skal Eðslumadur J. Selgason betala til Lögmanns B. Markússonar, í kost og tærngu 6 rðli. Eróner, til Klausturhalðarans S. Ólafssonar 4 rðli. Erón., og til Eðslumanns L. Gud-

Gudmunds sonar 4 rdli. dító, innan nærstkomandi Michaelis messu. En hvad framfar áhrærir Shlummanns J. Helgasonar grófar Beskyldninger og Expressiðner í hans innleggjum, bæði á móti Hra. Amtmanninum, Lögmañi B. Markússyni og Klausturhaldara S. Olafssyni, þá á honum þar fyrir pro foro Competente ad tiltalast, svo sem þeim reserverast allar þær Præten-tiðner og Tiltale til Shlummanns J. Helgasonar inidlertid. En fyrir uan-stændigt Dpforsel og især grove Expres-siðner, svo vel fyrir Réttnum sem í hans framlegdu innleggjum, skal hann betala 2 rdli til Jústits Kassans.

Actum ut supra.

G. Selvason.

M. Olafsson.	J. Arnason.
E. Olafsson.	G. Runólfsson.
J. Jakobsson.	J. Eggertsson.
J. Jónsson.	G. Hjørleifsson.
G. Sigurdsson.	J. Arnórsson.
P. Arxelsson.	D. Stepháneson.

NUM.

NUM. III.

Þann 20ta Júlí settist Þfir-retturinn að nýju, undir
 Amtmanns O. Stephánssonar Præsídíó; mætti þá
 Klausturhalðarinn Sigurdur Olafsson, vegna Land-
 fógætans S. Magnússonar, og framlagði Þfir-rettar
 stefnu, úttekna af adjúngeret Landfógeta J. Skúlafsyni,
 af 30ta Apr. þ. á., með hvortri Krigsráð A. Gud-
 mundsen er stefndur að mæta fyrir þessum Þfir-retti,
 til að forsovara sín gróf-yrði við Landfógeta S. Magn-
 ússon, við Besigteltet í Sólmsins Kaupstad þann 14da
 Júlí 1769. Eshlumadur G. Runólfsson stefnir einn-
 is sem viðkomandi, að forsovara sitt Migt í þessu máli, af
 sagt þann 16da Aug. 1769, sem stefnan, viðkomendum lög-
 lega byrt, frammar með sér sárir: lesin og mörkud lit.
 A. Uppá Krigsráðens vegna mættir, eptir fullmakt,
 sonur hans P. A. Sorpe, og framleggur kontra Þfir-
 rettir stefnu af 18da Maf nærslibna; hún lesin og
 mörkud lit. B. Landfógeti S. Magnússon liet í Retti-
 inn framleggja, þann af Eshlumanni G. Runólfssyni,
 af dató 16da Aug. 1769'gengna Prósefs og dóm; hann
 lesin og markadur lit. C. Krigsráðens Guldmættig,
 P. A. Sorpe, framleggur innlegg af 18da hús, hvort
 í hann demonstirerar, sákina, og framfærir forsovar; það
 lesid og markad lit. D. Meira hesdu ecki málspart-
 arnir í Rettinn fram að leggja, hvors vegna í málinu
 var af Þfir-rettinum eptirfolgiandi dómur affagdur:

Það er með eidsvörnum vitnum
 svo vel sem þeirri gjördu Forretning í
 Hólmfins Kaupstad, þann '4da Júlí
 1769, fullkomlega sannad, að millum
 Krigsraad A. Gudmundsen og Land-
 fógeta S. Magnússonar, hafi fallid
 þvillt ósæmileg ord, sem þeir hafa stefnt
 hvörr öðrum að standa til rétta fyrir;
 en með því ordin og beggja þeirra Op-
 forsel, sérdeilis þá Landfógetans gjört
 Jrettesættelse, móti Krigsraaden, fyrir
 Rétti Söslumanns S. Rúnólfssonar,
 verður adgætt, sýnist kunna að jafnast
 á báðar síður, svo er hvorugum þeirra
 af Yfir-réttinum dæmd nokkur Satis-
 faktión þar fyrir, heldur erklærað þeir
 báðir, fyrir þeirra í Dverilelse töludu
 ord, svo vldt sama kann fyrir þessum
 Rétti ventilerast, fyrir eins góða meim
 og þeir hafa nokurntíma fyrri verid,
 og eru frískennidir fyrir öllum bótum og
 útlátum hvörr til annars, hvar af
 einninn fylgir, að Prófess umkostu-
 adur

adur er á bádat síður, með öllu upp-
hafinn.

Actum ut supra.

D. Stephánsen.

S. Sölvason.	B. Markússon.
M. Olafsson.	J. Arnason.
E. Olafsson.	M. Ketilsson.
L. Gudmundsson.	J. Jakobsen.
J. Jónsson.	G. Hjerleifsson.
J. Arnórsson.	P. Árelsson.

NUM. IV.

Þannu 21ta Júlí að Þfir-rettinum Ísettum, mætti
Söslumadur E. Olafson, sem framlagði Þfir-rettar
lesna af 21ta Júlí 1769, yfir Extra-lögþingis dóme
Bísi-lögmanns J. Olafsonar, af 22rum Apr. 1768,
í pants- og gjalds-söl á milli Söslumanns S. Sigurðs-
sonar og Handels Kompagniet; lesin og mörkud lit. M.
Klausturbaldarinn S. Olafson framlagði Konstitú-
tión af 19da hújús- að ganga í Rett Kaupmanns S.
Nystrups vegna, lesin og mörkud lit. B. Söslumadur
J. Jakobsen: framlagði fullmakt Bisi-lögmanns J.
Olafsonar af 28da Mai-nærslidna, að ganga í Rett
hans vegna; lesin og mörkud lit. E. Þessu nærri var
framlagdur Lögþingis og Hjerads Prófess í málinu;
lesna og mörkudur lit. D. Söslumadur E. Olafson
fram-

er Eshlumanninn, sem frumgæðul í
 öllu þessu verki, uanstændig, þar hann
 hafði sjálfur áður, undir 6ta Októbr.
 1766, pantsett sömu 6 hundr. Kaup-
 manni H. Aystrup, fyrir honum af
 Høndsluninni lánadar 27 vættir 21 fisk,
 uppá hvörn Restans, þá jardar-kaupid
 gjordist, var ecki búid að betala meir en
 3 vættir 3 1½ fisk, eptir Kaupmanns H.
 Aystrups reikningsi af 16da Okt. 1767,
 sem í Prósessinn er innfærður; stendur
 þó Kaupmanninum frítt fyrir, uppá
 Handels Kompagniets vegna, að selja
 þau honum pantsettu 6 hundr. í jörd-
 unni Hóli, eptir Pante Obligationens
 Medfer, þeim er hann finnur fyrí gott,
 til þess enn þá restemandi Eshlumanns
 S. Sigurðssonar gjalds afbetalings
 epter Obligationen, þá Katli Sig-
 urðssyni, sem jördina keypt hefir af
 Eshlumanninum, tilkémur Dverfud-
 det af jardarinnar andvirdi. Er svo
 dómur Biskopsmanns J. Olafssonar
 í þessu máli, afsagður þann 22an Apr.
 1768,

1768, hér með sem ólöglegur upphafinn; og skal ecki koma Shlumanni **L. Olafssyni** til skada edur hnefsu í nokkurn máta, heldur skal **Bísi** lögmaðurinn, fyrir svo ógrundadann dóm, betala 2 rdli. til **Jústits** kassans, og til Shlummanns **L. Olafssonar** 8 rdli., í Reparation og málskostnad. Shlumadur **S. Sigurðsson**, sem vel hefdi einnig kunnad tilfinnast að svara málskostnadi til Shlummanns **L. Olafssonar**, er, í tilliti til þess ofharda dóms, sem af Shlumanni **L. Olafssyni** er yfir honum felldur, þar fyrir fríkenndur, en til Raupmanns **H. Alfstrups** betalar hann í Prófess kostnad 6 rdli Crón., hverjar bætur skulu allar luktar vera innan nærstkomandi **Michælis** messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra

D. Stepháneson.

S. Selvason.	J. Arnason.
M. Ketilsson.	L. Gudmundsson.
G. Runólfsson.	J. Eggertsson.

J.

J. Jónsson. G. Hjerleifsson.
J. Arnórsson. P. Arelsson.
D. Stephánsen. A. Jónsson.

NUM. V.

Sama Eptirmiddag mætti í Yfirrettinum Sýslu-
madur J. Eggertsson, vegna Lögmanns B. Mark-
ússonar og Sýslumanns B. Sigurðssonar, til að
forsvara gengna dóma í þjófnadar máli Jóns Jóns-
sonar af Arnese Sýslu, fyrir Hjerads- og Lögþingis-
rettum, og framlagði þau gengnu alta í sökinni, með
uppáskrifðri Yfir-rettar stefnu, með hvarri Delingven-
tinn og víðfomendur eru innstefndir til ansvara og dóms
að líða, samuleidis Hjerads og Lögþingis dómarnir, frá
fyrri af 27da Jan., hinn síðari af 6ta Júlí 1769;
lesnir og markadir, lit. A. Þar nærst var framlagt
innlegg undir nafni Sýslumannsins G. Brynjólfssonar,
af dags dato, hvar í hann uppástendur: að dómurinn
verði staðfestur; lesid og markad lit. B. Vegna De-
lingventsins, mætir Lögsgagnarinn A. Jónsson, eptir
Amtmannsins stíckun af 20ta hujus; lesin og mörkud
lit. C. Delingventinn af Rettinum yfirheyrður, með-
fennir hid sama, sem hann áður fyrir Hjerads og Lög-
þingis-rettum hefir á sig játad, að undanteknu því, sem
um eina á er innfært, hvar um hann qvedst ecki sekur
vera. Talsmadur hans, Lögsgagnarinn A. Jónsson
fram-

framlagdi innlegg af dags dato, hvor i hann' uppástendur: ad þeir undangengnu dómar verði linadir, og Delinquentinn ekki dæmist svo harðt, sem áður er skedd lesid og markad lit. D. Meira framsærdun ekki Partar nir; því affagdi Þfir-rétturinn svofeldann Dóm i málinu, sem fylgir:

Þú tilliti til Konunglegrar allra mildilegast Delinquentinum Jóni Jóns- syni gífnu æru uppreisnar, fyrir hans i fyrsta sinni franda smáþjófnað, sem ekki á ad koma hans nafni og rykti til hnekkis eda skada i nokkurn máta; þá ályktar og dæmir Þfir-rétturinn: ad sá smáþjófnaður, sem Delinquentinn Jón meðkénnt hefir fyrir Réttarhaldi Sýslumanns G. Brynjólfssonar, þann 27da Jan. 1769, og er af honum ásamt Lögþingis-réttinum dæmdur fyrir, egi nú ad álítast og straffast eins og það væri hans fyrsta þjófnaðar brot, og egi hann því, fyrir tilhlutun Sýslumannsins i Arnæs Sýslu, ad missa húðina i fangelsi þar fyrir; en með því Hérads Prófessinn með sér færir, ad hann egi enga

bús.

búslód, þá kann hún ekki heldur konung-
legri Hátign að tildæmast.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

S. Sölvason.	J. Arnason.
M. Réttilson.	L. Gudmundsson.
S. Runólfsson.	J. Helgason.
S. Hjørleifsson.	J. Arnórsson.
P. Árelsson.	D. Stepháns son.
S. Olafsson.	

NUM. VI.

Þann 23ja Júlí mætti í Þfir-rettinum: a.) Söslu-
madur J. Jakobsen, sem settur Talsmadur Björns
Jónssonar af Zegraneß Söslu, og framlagði Þfir-
rettar stefnu undir Amtmanns D. Stepháns sonar nafni
og landsins signeti, af 12ta Jan. þ. á., með hverri stefna-
ist Lögmadur S. Sölvason til að forsvara sinn, þann
14da Júlí 1769, affagda Lögþingið dóm, í arfs-máli
nesubs Björns Jónssonar, á móti Söslumanni J.
Snorrassyni og bróður Björns Gudmundi Jónassyni,
hverjir og stefnast að mæta og dóm að líða, eptir sent
stefnan, lesin og mörkud lit. A, útvísar. b.) Sá kon-
sultueradi Settidómari, Magnús Gíslason, sem fram-
lagði aðra stefnu til Þfir-rettarins, yfir sama Lögþing-

is dómi, sem áður greinir, er hann vill fá upphafur, hvor med, ásamt Lögmanni S. Sólvasyni, innstefnast Eðslumadur J. Snorrason og Gudmundur Jónsson, til að þola endilegann Þfir-rettar dóm; stefnan er dat. 12ta Jan. þ. á., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti; lesin og mörkud lit. B. c.) Eðslumadur M. Ketilsson, sem settur Talsmadur Eðslumanns J. Snorrasonar, framlagði Þfir-rettar stefnu til Skjarpelss Lögslags dómnam; líka stefnast með sömu stefnu: 1.) Lögmadur S. Sólvason. 2.) Settidómarinn Magnús Gíslason. 3.) Sá konsultuerandi Aktor Björn vegna, Eðslumadur J. Jakobsen, og 4.) Bræðurnir Björn og Gudmundur Jónassynir, sem stefnan framar með sér ber, hún, dat. 12ta Jan. þ. á., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, lesin og mörkud lit. C. d.) Lögmadur S. Sólvason, er framlagði ena fiórðu Þfir-rettar stefnu, af 12ta Jan. þ. á., undir Amtmannsins nafni og landsins signeti, með hvorri Settidómarinn M. Gíslason) stefnisti að til: og for-svara, af hvorjum myndugleika hann hefir sér tiltakið, að dæma Eðslumann J. Snorrason, og yfir hans skipta-akti í Bjarnastadagjerdis sterfbúi, hvor med hann vonar, að Settidómarinn hafi fallid inn í Lögmanns embættid, sem stefnan framar með sér ber; lesin og mörkud lit. D. Allir málspartar mæta, annað hvort sjálfir eða fyrir fullmektuga. Eðslumadur J. Jakobsen framlagði Memorial undir nafni Björns Jóns

Jónssonar, í hvorjum hann beidist, að Amtmadurinn vildi tilhalda Góslumanni J. Snorrassyni að með-
deila sér bestisfada; þá þar í eptir ófndu Sterksbús-
akta og Uppskriftir, m. v., sem sami Memoriell, dat.
Ystugrund þann-9da Martsi 1767, frammar skur,
hvar uppá Amtmadurinn hefir Ordre gefid, at ndstæde
til Requirenten somu Alter, dat. 29da Martsi s. á.,
lesna og markadur lit. E. Logmadur S. Sólvason
uppásiendur: að hann ecki se skyldugur til stefnu Björns
að svara, þar Góslumadur J. Jakobason, sem vid-
komandi, hvorjum hann einnig í fyrta tildæmt hafi
2ordli. af Byrni, sem hann nú állagi, se ecki stefnd-
ur; og beidist þar um Þfir-rettarins Alyshtun, er þann-
ig siell:

Logmadur S. Sólvason er, eptir
Þfir-rettar stefnunnar tilhaldi; skyldugur
hér að mæta, og til sakarinnar að svara.

Settidómurinn M. Gíslason framlagdi innlegg af
dags dató, hvar í hann prótesterar að svara til þeirrar,
af Logmanni S. Sólvasyni; yfir sér útteknu Þfir-rett-
ar stefna, sökum þess hún hafi sér ecki á heimili sínu
þort verid, sem innleggid frammar með sér ber; lesid og
markad lit. E. Hjer uppá siell Þfir-rettarins Alyshtun
þannig:

Settidómurinn M. Gíslason, sem í
tima hefir verid anglyst Þfir-rettar stefnan,
D 2 ept-

eptir hans eiginhandar uppákrift, á þer til sakarinnar að svata.

Var svo framlagdur Hjerads og Lögþingis Prófess í Þessari söt; lesinn og markadur lit. G. Þar næst framlagdið Kopla af Afslaaelse Gudmundar Jónssonar til Björns bróður hans, á þar inni tilteknum femunum, dat. 20ta Októbr. 1768; lesid og markad lit. H. Söslumadur J. Jakobson framlagdi innlegg af dags dato, vegna Björns, á móti Lögþingis dómi Lögmanns S. Sölvasonar; lesid og markad lit. J. Annad innlegg af sama dato, framlagdi Söslumadur J. Jakobson, hvar í hann forsvarar sína Aktión í Hjeradi móti Söslumanni J. Snorrasoni, og Gudmundi; lesid og markad lit. K. Söslumadur M. Ketilsson framlagdi innlegg undir nafni Söslumanns J. Snorrasonar, af 6ta. Júlí nærstlidna, hvar í hann áljærir bæði dóm Settidómarans M. Gillasonar og Aktión Söslumanns J. Jakobsonar. Ser á móti í Hjeradi; lesid og markad lit. L. Lögmadur S. Sölvason framlagdi innlegg af dags dato, hvar í hann prófesterar, að nokkur nð Dókument af Björns álfa, sínum dómi til hnektirs, verði af þessum Þfir-retti antekin; það lesid og markad lit. M. Annad innlegg framlagdi Lögmadur S. Sölvason af dags dato, til forsvars hans Lögþingis dómi í Þessari söt; lesid og markad lit. N. Þridja innlegg framlagdi hann móti Björns Jónssonar áljærum; lesid og markad lit. O. Glerða
inn

Innlegg framlagdi Lögmaðurinn til framfylgis stefnu sinni móti Settidómaranum M. Gissafyni; lesid og markad lit. P. Settidómariann M. Gissafon framlagdi innlegg af dags dató, til forsvars sínum Hjerads dómi, og Paastand á móti Lögmanns S. Sólvasonar Lögþingis dómi, hvor med fylgdi kosnadar reiknaguc af sama dató uppá 4 rdl. 90 þ.; hvortveggja lesid og markad lit. Q. Annad innlegg framlagdi hann, af dags dató, á móti Eýslumanns J. Snorrasonar ákjarum og stefnu-sokum; lesid og markad lit. R. Enn þá framlagdi hann þid þridja innlegg af sama dató, sem er hans forsvar á móti Lögmanns S. Sólvasonar stefnu-sok; lesid og markad lit. S. Partarnir adspurdir: hvort 'meira hefdu ad framsæra? svara: ne! var þvi málid eil dóms upptekid, sem fjell svo látandi:

Sá Lögþingis dómur, sem Lögmaður S. Sólvason, þann 14da Júlí 1769, affagdi í þeirri sok, sem Eýslumadur J. Jakobsfon, vegna Bjorns Jónsonar, á móti Eýslumanni J. Snorrasyni og Gudmundi Jónssyni, í þeirri svo kalludu Bjarnastadagerdis sterfbúss sok, anlagt hefir, er af flestum þessa Vir-réttar Assessorum þannig stadfestur: ad Eýslumadur

J. Snorrason öldúngis frskénnist fyrir Hérads dómi Setti-dómarans **M. Gíslasonar**, affögðum þá 15da Mart. 1769, svo hann aldrei komi Sýslumañi **J. Snorrasyni** til nokkra sekta edur fjár útláta í nokkurn máta, hvarámótt Settidómarinn **M. Gíslason** betali til Sýslumanns **J. Snorrasonar** þá 22 rdli., sem Lögþingis dómurinn honumt uppáleggur. Björn Jónsson er og af þessum Rétti frí álitinn fyrir þeim 20rdln., sem hann er dæmdur til Sýslumanns **J. Jakobssonar** að betala, svo sem þeir hafa aldrei fyrir Lögþingis-réttinum uppástefndir edur uppástádnir verið. Þær Tremarks bætur, sem Gudmundur Jónsson er fyrir Hérads-rétti dæmdur að betala, falla af sjálfu sér, og skulu, eptir Lögþingis dómsins innihaldi, ekki koma honum til æru-hnekkis í nokkurn máta, svo sem hvorki anshest bevisad að Gudmundur hafi nokkud ófrjálst burtflutt edur burtfengid úr Bjarnastadagérdis sterfbúi, edur

edur þar með órélega höndslad. Þyrir
ónaudsynlega innstefningu til þessa Vf-
ir-réttar, betalar Björn Jónsson til
Eðslumanns J. Snorrasonar 2 rðli.
Erón., en til Lögmanns S. Solvas-
sonar er enginn málskostnadir dæmdur
af Þyrni, í tilliti til þess, að Lögþing-
is dómurinn, um það 20 rðla. útlag, sem
Lögmadurinn dæmdi Björn til að be-
tala til Eðslumanns J. Jakobssonar,
er upphafinn. Setti-dómarinn M.
Gíslason betalar í kost og tærlingu til
Lögmanns S. Solvassonar 6 rðli., og
til Eðslumanns J. Snorrasonar 4
rðli. Erón., hvað allt skal betalað vera
til viðkomenda innan nærstkomandi Mi-
chaelis messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra

D. Stephánsen.

B. Markússon.	M. Dlafsson.
J. Arnason.	E. Dlafsson.
L. Gudmundsson.	G. Runólfsson.
J. Eggertsson.	J. Jónsson.
S. Sigurðsson.	J. Arnórsson.
P. Árelsson.	

D 4

Annó

Ánnó 1771, þann 19da Júlí, var
 Yfir-retturinn settur, undir Præ-
 sidsó Siptamtmanns L. A. Thóðals,
 með undirskrifudum Ássecsforum.

NUM. I.

Mætti í Yfir-rettinum Teitur Ólafson, sem framt
 lagði Yfir-rettar stefnu, út-tekna af fædur hans Ólafi
 Vilhjálmsyni, með hvottri Þegmadur. S. Splovason
 stefnisti: 1.) Til að framleggja konúnglegar Dóttignar
 Dóttign um Eitantes aflagdann eid í einni þættu-söl
 um raubt þross, millum hans og Jóns Gallesonar.
 2.) Til að forsvara sinn affagba dóm í málinu næst
 lidid ár, og þola þar fyrir Yfir-rettarins dóm, samt
 Jón Galleson að þola dóm í málinu, og Þegsagnar-
 linn A. Jónson að forsvara sin dómara-verk í sama
 máli, sem stefnan líbslega hermir, lesin og morkað lit.
 A. Þar svo upplefinu Hjerads og Þegþingis Þrósess
 og dómur í þessari söl, í hværs slúttningu það umþrætta
 rauba þross er af Þegmanni S. Splovasyni tilþæmt
 Jóni Gallesyni, sem nefndur dómur, affagdur þann
 13da Júlí 1770, með set þer: morkaður lit. B. Áftor
 framlagði innlegg, í hværu þann frástirir safarinnar

sambengi, og uppástandur ad farleifurinn tildæmist ser; Þad lesid og markad lit. E. Þynalega uppástandur hann, ad ser tildæmist drjúgur Þrófess kostnadir. Jón Gallason framleggur einnig innlegg, i hvorju hann uppástandur, ad Lögmanns S. Spólvasonar dómur verði stadfestur og ser tildæmid Sattisfaktiön og máls kostnadir; Þad lesid og markad lit. D. Lögmadur S. Spólvason uppástandur skriflega, ad hann hafi rett dæmt i málinu, sem hans innlegg þar um mid ser ber; lesid og markad lit. E. Lögsgagnariinn N. Jónason framleggur innlegg, hvor i hann kressi, ad sinn dómur verði stadfestur, Jón Gallason til retta settur, og ser tildæmid Sattisfaktiön og málskostnadir; Þad lesid og markad lit. F. Þar Þartarnir quáduft ecki meira hafa ad framsæra, var af Þfir-rettinum eptirspjigandi Dómur i málinu assagdur;

Þad er mid skrum og ómótmeislanlegum vitnum sannad, ad þad umþrætta randa bross, sé hid sama, er Olaf Vilhjálmsson vantadi árid-1766, og þad svo útþryckilega, ad aldur, litur, gángur, mark, hosa-smúníngur og jágrái hár-loður, er var i tagli þess farleiks, sem Olafur eptir hsti, er allt ad finna okúngis eins á þessu brossi, hvor-

jum vitnum Jón Hallsson hefir eðt gétad hnekt, enn síður nokkrar medtæflegar mótsannanir framfært, er veift eignar-rétt Olafs edur hans erfingja á sama, jafnvel þótt Jón hafi gottgjort, að hann einnig vantadi bross af líkum lit, og með sama aldri og marki, sem hid umþrætta, og hafi þess vegna viljad tileinka sér það sama. Er því Lögþingis dómur Lögmanns S. Solvasonar, hvar með Jóni Hallssyni er til dæmdur þessi farleikur, hér með upphafinn, og skal farleikurinn vera hér eptir ómótmeðanleg eign Olafs Vilhjálmssonar erfingja, ásamt allt það af henni hefir ténigast, og sem afvæmi fylgt, síðan þessi sol kom fyrst í Þrófess. Umkostnad fyrir þessu máli frá Lögþingis-réttinum til Yfir-réttarins, betali Lögmaður S. Solvason til Olafs Vilhjálmssonar erfingja með 4 rdlm. Erón, innan nærstkomandi Michaelis messu undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsson.	B. Markússon.
J. Olafsson.	M. Olafsson.
S. Sigurdsson.	D. Schéving.
G. Runólfsson.	J. Eggertsson.
L. Gudmundsson.	P. Arelsson.
H. Jakobsen.	J. Jakobsen.

NUM. II.

Pann 20ta Júlí mætti í Vfir-rettinum Söslumadur J. Jakobsen, uppá Prestsins Jóns Jónssonar vegna, og framlagdi Vfir-rettar stefnu, undir Stiptamtmanns L. A. Thóðals nafni og landsins signeti, dat. 27da Febr. þ. á., með hvarri Logmadur S. Sölvason stefni til ásamt hans Grandstfnings-mönnum, að forsvara þeirra gjörda Masteds Forretning að Mðdruvöllum í Eyja-firði, þann 30ta Aug. 1770, og genginn dóm, hvar með svo kalladur Kolbeinshúsa-völlur, er frádæmdur Prestinum Jóni Jónssyni, en tildæmdur Sigurdi Eyris-yni, sem stefnan frammar með sér ber, lesin og mörkud lit. A. Adra Vfir-rettar stefnu framlagdi Söslumadur J. Jakobsen, af 13da sama mánadar, hvar með Logmadur S. Sölvason stefnisti til að forsvara sína gjörda Masteds Forretning prima Instantia, og halda Extra-logþing í ádurnesfudu máli; svo stefnast og einnig Logmannsins meðdóms-menn, að forsvara það, að þeir, á móti Söslumannsins forbodi, hafi látið sig brúla til þessar

ar forrættningar; stefnan lesin og mörkud lit. B. Þriddi
 Þfir-rettar stefna framlagði nefndur Söslumadur af 27
 Febr. nærsliðna, með hvarri Lögmadur S. Sölvason
 stefnið til að forðvara alla þá pósta í hans affagda Ex-
 tra-lögþingis dómi, er viðfomi Eitanten. Einnig stefn-
 ið Jón Olafson, til að framleggja hans Prókurators
 Bestalling, og forðvara hans gröfu Þrettesættelser móti
 Söslumanninum; stefnan lesin og mörkud lit. C. Lög-
 madur S. Sölvason mótmældi, sem Dómurum, Amt-
 manni O. Stephánsyni, Við-lögmanni J. Olaf-
 syni, og Söslumanni S. Jakobsyni, þeim fyrsta sem
 tengdum, en hinum báðum fylgdu Söslumanni J.
 Jakobsyni; hvar uppá siell Þfir-rettarins Myktun:

Þar Þfir-rætturinn þeckir ekki þá An-
 ordning í lögum edur Forordningum, er
 þessi Erseption Lögmanns S. Sölvason
 ar kunnir vera grundud á; svo virðist ekki
 heldur naudsynlegt, að Amtmadur O. Ste-
 phánsyn og Við-lögmadur J. Olaf-
 son víki sín Dómara sæti.

Aktor framlagði Hierads og Extra-lögþingis Pró-
 fessa og dóma í þessu máli, í hvars síðara sluttstagn-
 affogdum á Mæðruvöllum í Eyjafirð. Þann 30ta Aug-
 1770, Kolbeinshúsa-völlum er dæmdur að tilheyr-
 Mæðruvöllum, sem nefndur Prófess og dómur framat
 skuit; lesin og markadur lit. D. Söslumadur J.

Jakobsen, sem mætir uppá Prestsins vegna, framlagði 3 innlegg undir Prestsins nafni, sem'er hans Paastand og forsvor í málinu; þau lesin og mörkud lit. E, F og G. Söslumadurinn framlagði einnig 3 innlegg undir sínu nafni, af 18da hújús, til forsvors hans Hjerads dómi, með víðara Paastandi, sem þau með sér bera; lesin og mörkud litt. H, I og K. Lögmadur S. Sölvason framlagði líka svo 3 innlegg, til forsvors sínaum Extra-lögþingis dómi, og Bessvarelse paa Parternes Paastand í þeirra innleggjum, einkum Prestsins stefnu-sök, hverjum til stadfestu fylgdu 2 Witnaleidslu-aktar, sá eini tekinn af Söslumanni J. Jakobsyni þann 13da Mai nærsilidna, á Ungulstøðum, hinn af adjúngeret Söslumanni V. Jónsyni, þann 10da s. m. ad Saurbæ; þetta allt lesid og mörkud litt. L, M, N, O og P. Adjúngeret Söslumadur V. Jónson framlagði innlegg af 13da hújús, undir nafni Jóns Olafsonar, hvar með Jón vill forsvora sína Prókurattón og Aktión fyrir Extra-lögþingis-rettinum; lesid og mörkud lit. Q. Allir málspartar uppástanda Prófess kostnad, kost og tæringu, hværr af ødrum, og sögdust ecki hafa meira ad framsæra, undir endilegann Þfir-rettar. dóm, sem sliell svolátandi:

Þær merkilegustu röksemdir, sem Lögmadur S. Sölvason hefir anført til síns Extra-lögþingis dóms í þessu máli, assögðum á Mødravøllum í Lyjastedi þann 30ta Aug. 1770, hværr

grundast, hvort þessi optnesfndi völlum hafi til-
 heyrt þeirri fyrri edur síðari jörðu, þá Prest-
 urinn seldi Sigurði þau hönum tilheyrandi 38
 hundr. í Mødruvöllum, heldur er þvertámóti
 sannad með mörgum vitnum, einkum Jóni
 Pálsyni, Magnúsi Thómassyni, Benedikt
 Sigurðs syni, Kristínu Pálsdóttur og fleira
 um öðrum, að Kolbeinshúsa-völlum hafi,
 ekki eináanga í full 40 ár, heldur svo lengi, sem
 eldstu menn tilvissu, er nockur af þessum vitnum
 hafa átt tal við; legid undir Skridu, sem þeir-
 ar jardar land og eiginndómur, og þaradauki
 vitnar Jón Pálsson, að af þessum parti hafi
 verið goldin sérskilin landskuld 15 eda 20 áln.
 árlega; svo fylgir hér af, að þessi völlum má vera
 aðstíðid land frá Mødruvöllum, og ekki ein-
 ángis þar af, heldur og af hinu, að hann ligg-
 ur fyrir utan heima-jardarinnar tångard; um-
 gýrdur og asmarkadur, eptir sem það fyrir Vfi-
 rit-réttinn framlagda málverk sýnir. Sigurdur
 Þyriksón, sem fyrri nockrum árum hafði keypt
 42 hundr. í þessarar jardar heimalandi, féck og
 eingann hluta þar með átt Kolbeinshúsa-vell-
 inum, sem þó endilega hefði átt að vera, ef
 þessi partur hefði tilheyrt Mødruvöllum, þá
 hann værd egandi meir enn hálfrar jardarinnar.
 Það, sem Sigurdur átti eginlega að sanna,
 hefði hann viljad ná nockrum söglegum eignar-
 rétti yfir þessum optnesfnda velli, var: annað-
 hvort með kaupbresi eda skrifkum vitnum að
 sýna og sanna, að hann hefði völlum keypt af
 Presti

Prestinum Jóni Jónssyni; en þar Presturinn þegar kaupin gjordust, optar enn einusinni öldungis undantök völlinn, og affagdi að láta hann fylgja Modruvöllum, þar hann ekki væri þeirrar fardar eginndómur, heldur tilheyrði Skridu, sem með nærverandi tveggja manna eidfestri vitnun og Attesti er sannnd; svo dæmist rétt:

Kolbeinshúsa-völlurinn skal hér eptir sem hängad til vera átsölulaus eign Prestsins Jóns Jónssonar og hans erfingja, en hvorki tilheyrja Sigurði né Modruvöllum, nema hann eignist að réttum solum, gjof, edur annari löglegri Adkomst; er því dómur Shlumanns J. Jakobs-sonar að þeim parti stadfestur, en Logmanns S. Solvasonar að öllu leitti upphafinn, hvörjum ekki heldur tilkom að gjöra neina Extra-Plasteds-Forretning, edur affegja Extra-lögþingis dóm í þessu máli, á meðan áreidar dómi Shlumanns J. Jakobs-sonar var ekki fyrir hans Rétt löglega innstefnt, hvörja Logmanns áreid, ef partarnir hefdu försömad í tæðann tíma að begéra edur Shlumadurinn að leyfa,
 átti

Átti þeim þar til að haldast af Yfir dóm-
 arannum, hefði þar til virdst nokkur
 naudsyn. Byrjar því Lögmanni S.
 Solvasyni, fyrir þessar sínar dómara
 aðgjördir, 'að betala' til Prestsins J.
 Jónssonar 2rdli. Erón., og til Eshlu-
 manns J. Jakobssonar eins mikid;
 svo betalar einnig Sigurdur Þyrks-
 son til Prestsins 6rdli. Erón. í máls-
 kostnad, og hans Prókúrátor Jón O-
 lafsson til Eshlumanns J. Jakobs-
 sonar fyrir grófar Expressióner í hans,
 fyrir Extra-lögþingis-réttið, framlogdu
 innleggi, 4rdli. Erón., sem allt sé lutt
 til viðkomenda íðan nærstkómandi Mi-
 chaelis messu, undir aðför eptir lögum.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	B. Markúsón.
J. Olafson.	D. Schéving.
G. Runólfsson.	J. Arnason.
J. Eegertsson.	L. Gudmundsson.
P. Arelsson.	J. Jónsson.
S. Þorgrímsson.	

NUM. III.

Pann 22ann Júlí mætti í Vfir-rettinum Björn Jónas-
son og framlagði Vfir-rettar stefnu af 21ta Jan. 1771,
med hværri Lögmadur S. Sólvason er stefndur, til að
forsvara sinn genginn Lögþingis dóm, þann 17da Júlí
1770, viðvíkandi Arresti á fjármunum Citantens, gjördu
af Shlumanni J. Snorrasoni, sem er kjennt við mætti
Shlumadur J. Snorrason stefnisti einnig sama að for-
svara, og Eyriður Eggertson Arrests beidnina; svo
stefnisti og, vegna Prósefs márans, Citantens bróðir, Gud-
mundur Jónason; stefnan lesin og mörkund lit. N.
Lögmadur S. Sólvason gjörir Exseption móti þessari
stefnu, vegna vfnanns stefnu frests, þar hún hafi sér ekki
verid byrt fyrr enn nærslidinn 17da Júní, og próteste-
rar til málsins að svara edur í því dóm að líða. Hvort
uppi fell Vfir-rettarins svólatandi Mýktan:

Sú hér framlagða Vfir-rettar stefna
hefir offeint verid auglöst Lögmanni S.
Sólvasyni, eptir NL. 1—4—27, samt
þeirri hér í landi vidtefna Praxi, byrjar
því Bryni Jónssyni að nhju löglega að
innstefna þessari sök, vilji hann uppátala
Lögmannsins dóm, edur það af Shlumanni
J. Snorrasoni gjörda Arrest og Se-
questration.

Actum ut supra.

L. N. Thódal.

D.

D. Stephánsón.	B. Maríússon.
J. Olafsson.	M. Olafsson.
G. Sigurðsson.	D. Schéving.
G. Runólfsson.	J. Eggertsson.
L. Gudmundsson.	V. Arelsson.
H. Jakobsón.	J. Jakobsón.

NUM. IV.

Sama dag settist Þfir-retturinn á ný, undir Præsídís Amtmanns O. Stephánsónar, í Hra. Stiptamtmanns Thóðals forsellum, mætti þá adjúng. Shlumadur J. Jónsson, og framlagði Þfir-rettar stefnu af 23ja Apr. þ. á., með hverri Lögmadur S. Splvason stefnisti að forsvara sinn assagða Extra-lögþingis dóm að Hósti á Hósdastreppnd, þann 13da Sept. 1770, með hverjum saka-persónurnar Andres Einarsson og Oddni Jónsdóttir eru, fyrir framid dulsmál, dæmd að erfida í Íslands Lúkthúsi, hann í 4, en hún í 3 ár, samt þar fyrir að standa til retta. Shlumadur J. Snorrason stefnisti einnig, að forsvara sinn, þann 1ta Dec. 1769 assagða dóm í málinu, samt saka-persónurnar, að svara til þeirra spursmála, sem kunna verða gjörð af Aktóri eða Rettinum, samt að líða dóm; stefnan lesin og mörkuð lit. A. Aktor framlagði Hjerads og Extra-lögþingis Prófessa og dóma í þessari dulsmáls söl, lá fyrri af 2ta Dec. 1769, með hverjum saka persónurnar Andres

Pinarsen og Oddný Jónsdóttir eru dæmd, hann 4, en hún 3 ár til erfidis í Íslands Tultúfi, hvort Hjerads-dómur er af Lögmanni S. Sólvasyni, þann 13da Sept. 1770, öldungis stadfestur; Próseffarnir lesu ir og markadir lit. B. Aftor framlagði innlegg af dags dató, sem er hans Paasland og Jrettesættelser móti Lögmanns S. Sólvasonar dómi; lesid og markad lit. C. Lögmadur S. Sólvasen framlagði innlegg af dags dató, til forsvars sínum Extra-lögþingis dómi; lesid og markad lit. D. Saka-personurnar, ásamt þeirra Talsmanni, Söllumanni S. Jakobsyni voru nálæg í Rettinum, sem uppfástið Sagens moderate Behandling, í tilliti til Delinqventanna. Partarnir adspurdir, hvort meira hefdu fram ad færa? svorudu: nei! var því af Þfir-rettinum í málinu dæmt og ályktad, sem fylgir:

Sú ransókn sem gjörd er í Hjeradi í dulsmáli saka-personanna, Andresar Pinarsenar og Oddnýjar Jónsdóttur, er svo ófullkomin og óforsvaranleg, að þar uppá átti hvorki né mátti nockurr endilegur Hjerads eda Lögþingis dómur byggjast edur affegjast; hværs vegna Hjerads dómurinn af 1ta Dec. 1769, og Extra-lögþingis dómurinn af 13da Sept. 1770, af sagdir í þessu máli, hér með, sem ógrundadur og óþettirréttanlegur, annullerast og upphæf-

befiast, en sökinn heimvísast aptur til fullkom-
 legs prófs og löglegs ransaks, undir nhjann
 Héradsdóm, uppá Shslumanns J. Snorra-
 sonar sterfbúss og Lögmanns S. Sólvas-
 sonar kostnad, á þann hátt: að Lögmanns-
 inum byrjar að svara til Tuftþús Kassans
 betalingi, fyrir helming undirholdningar
 saka-personanna, frá þeirra komu í Tuft-
 þúsíð nærstíðinn vetur, eptir þar um gjör-
 andi ríftugum reikningi, allt til nærverandi
 tíðar; hann skal og á egið kostnad flytja
 þau hédan frá Lögþingis-stadnum til Hög-
 raneys Shslu, og vera ansvarlegur fyrir
 þeirra Tilstæðblivelse, þar til þau afhend-
 ast í Réttarins og Jústizens hendur, þá að-
 urnefnd dulemals sök verður á nh í Héradi
 undir ransak tekin; en Shslumanns J.
 Snorra sonar sterfbú bekosti próf og nh-
 jann Hérads dóm í málinu, samt betali fyr-
 ir saka-personanna undirholdning þágangad til
 Lögmanns dómur í málinu er að nhju af-
 sagdur. Til Jústits Kassans betali Lögmað-
 ur S. Sólvason 4rdli., eptir Tilskipun-
 inni af 16da Nóvembr. 1764 hennar 15 Art.,
 innan nærstíðandi veturnátta, undir að-
 sök eptir lögum.

Actum ut supra.

D. Stepháns son.

B. Markússon.	J. Olafsson.
Th. Magnússon.	D. Schéving.
G. Runolfsson.	J. Arnason.
J. Eggertsson.	L. Gudmundsson.
V. Arelsson.	J. Jakobsen.
B. Jónsson	H. Þorgrímsson.

NUM. V.

Sama Eptirmiddag settist Þfir-retturinn undir Stipt-
antmanns L. A. Thódals Præsidió; mætti þá Söslu-
madur P. Arelsson, og framlagði Þfir-rettar stefnu af
18da hújus, með hverri Lögmadur S. Sölvason og
Söslumadur P. Sigurðsson stefnast, til að forsvara
Þeirra affogdu lifláts dóma, yfir sakamanninum Magnú-
si Þinassyni af Mbra Söslu, fyrir hans í þridja
finni framid hórdóms brot; einnig stefnisti sakamannsins
setti Talsmadur, aðjúngr. Söslumadur V. Jónsson, að
framsæra hans forsoar fyrir rettinum, og sjálfur sakar-
madurinn að lida endilegann Þfir-rettar dóm í málinu;
stefnan lesin og mörkud lit. A. Þar nærst framlagði
Aktor Hjerads og Lögþingis Próseffa og dóma í þessari
söl, þann fyrri af 12ta Jún. 1769, og hinn síðari af
18da Jún. 1770, með hverjum sakamadrinn Magnús
Þinasson er frá lifinu dæmdur, fyrir hans áður um-
getid þridja hórdóms brot; Próseffarnir lesnar og mark-
aðir lit. B. Sá setti Aktor og Söslumadur S. Þor-
grímsson

Grímsson uppástanda: að Hérads og Lögþingis dómarnir verði staðfestir, en Talsmadurinn, að þeir verði linaddir, þar óbevisað se, hvort kona Magnúsar hafi hann aptur tekið eptir hans annað hórdóms brot, er hann stórum efar, þar þau hafi aldrei síðan sólt sæng saman, en hún farlæg og ónagi, og verid þess vegna að álita, sem fyrir utan hjónaband, nú 76 ára gömul. Sakamadrinn Magnús, nú 78 ára, og mjög þvölegur, jatar sig átt hafa 3 börn í hórdómi, með lidugum persónum; en aldrei segist hann hafa sólt sæng með konu sinni í millum þess hann átti það annað og þriðja barn framhjá henni; vonar því, að þetta síðasta brot verði ekki í hardasta máta straffað, heldur dómarnir, annaðhvort af þessum Ketli, ellegar konúnglegri Hátign, linaddir. Meira framsærdi ekki Martarnir; var því af Yfir-rettinum svolátandi Alþýtan afsegd:

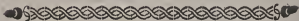
Yfir-retturinn uppsetur að afsegja endilegann dóm í þessu máli, til næsta árs, þar sé, yfir sakamanninum, gengni Hérads dómsur, fyrir hans annað hórdóms brot, fylgic ekki Hérads Prósessinum, sem þó hefði átt að vera; byrjar því Shslumanninum í Mhra Shslu þann sama lögformlega að extradéca; svo álitst og naudsynlegt, að þingvitni se tekið um sakamannsins aldur, og hingatil til fært líf og lífnad, eptir Til-

Skipuninni af 21ta Maji 1751, er ásamt þeim requirerada dómi, á fyrir landsins Xfir-rétt ad framleggjast, hefir Lsgmadurinn S. Sölvason, Shslumadurinn Þ. Sigurðsson og saka-madurinn Magnús Pinarsson hér þá ad mæta, og endilegann Xfir-réttarins dóm i málinu heyra. A meðan skal saka-madurinn vera i forsvaranlegu vardhaldi Shslumannsins Þ. Sigurðssonar, á Tuftshús þessans kostnad.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	B. Markússon.
J. Olafsson.	Th. Magnússon.
D. Schéving.	G. Runólfsson.
J. Arnason.	J. Eggertsson.
L. Gudmundsson.	J. Jakobsen.
J. Jónsson.	

Ánnó 1772, þann 22ann Júlí, var Xfir-rétturinn settur, undir Præsídíó Siptamtmanns L. A. Thóðals, med undirskrifudum Afsesferum.

NUM. I.

Matti í Þfir-rettinum Hans Jørgensen Klingen-
berg, og framlagdi Þfir-rettar stefnu af 6ta Sept. f.
á, með hærri Lögmaður B. Markússon og Söflu-
maður J. Eggertsson stefnaði, til að forðvara þeirra,
í sökinni, þann 11ta Júní 1770 og 13da Júlí 1771,
afögdu Hjerads og Lögþingis dóma, í því þrætumáli
er Klingenberg hefir í afli, út af jörduinni Tunga í
Andakhl, sem hann vill ná til Svanneyrar kirkju.
Með sönnu sér ákastað og Þorbjörn Bjarnason; til
að forðvara sína Altiða í sökinni, frá fyrsta til síðasta,
móti nefndri kirkju, með víðara, sem stefnan með sér ber,
lesin og merkad lit. A. Því nærst var upplestin Lög-
þingis Prófsess af 12ta Júlí 1768, og afslagdur Hjer-
ads dómur í þessu máli, þann 30ta Sept. 1767, hvar
með jörðin Tunga er dæmd að vera bóndaeign, eins
vel hjer eptir, sem hingatil, hvorjum Hjerads dómi
er af Lögþingis-rettinum fráfalið, þann 10da Júlí 1769,
og sökinni eptur heimvísad til löglegri undirbúnings, og
frefari vitna afþyrslu; Prófsessinn var áteiknadur lit.
B. Annar Lögþingis-akt í þessu máli, byrjadur þann
6ta Júlí 1771, var framlagdur, í hvors slúktningu dæmt
er: að Tunga í Andakhl skuli hjer eptir sem hingatil
til vera átolulaus bóndaeign, en Klingenberg dæmdur
í 3rdla bætur, og Prófsess kostnad til Hjeradsdómar-
ans og Salsóknarans; lesin og merkadur lit. C. Kling-

enberg framlagði innlegg af 3ja hújus, hvar í hann framfærir sínar Invektiver móti Lögmanns B. Markússonar og Söslumanns J. Eggertssonar affagdur Hjerads og Lögþingis-dómunum, af 11ta Júní 1770 og 13da Júlí 1771; innleggid upplefid og áteiknad lit. D. Lögmaður B. Markússon, sem mætir sín eginn vegna, framlagði innlegg af dags dató, til forsvars sinum af sagda Lögþingis dómi í þessari sök, sem það víðar með sér ber, lefid og markad lit. E. Uppá Þorbjörns Bjarnarsonar vegna, mætir Söslumaður J. Jónsson, sem einnig framlagði innlegg af dags dató, hvar með hann framfærir Þorbjarnar Forsvar og Paastand í málinu, upplefid og áteiknad lit. F. Klingenbergs prótesterar á móti Söslumanni J. Jónssyni, þar hann se ekki stefndur til að antaka Þrófúratiðna í málinu, en uppástandur, sín vitni verði, sem guld og bræk, antekin, svo lengi þau sen ekki lögfeld, og prótesterar enn framar allar ólöglegar Þrettesættelser, refererandi sig til sinna áður framfærdu Bevísinga og Paastands. Víðara sögdust málspartarnir ekki hafa að framfæra í sökn edur vörn, hvors vegna málid var til endilegs dóms upptekid.

NUM. II.

Þann 24da Júlí, að Þfir-rettinum settum, var í máli B. J. Klingenbergs, affagdur eptirsýlgjandi dómur:

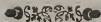
Það fyrsta, sem Citanten Hans Jørgensen Klingenbergs hefir látið gefa sér Anledning

til að færa þenna Prófess, er, að Hra. Biskup
S. Jónsson hefir í sinni Vísitatu yfir Svann-
eyrar kirkju, þann 17da Sept. 1759, látið
innfæra í kirkju-bókina: að Svanneyrar
kirkja ætti, eptir Vilkins máldaga,
Túngu, hvor um, til frefari upphsingar,
Klingenberg hefir eeki einungis fengid af Bisk-
upinum verifiserada Afskrift af ádurgreindum
Vilkins máldaga, dat. 1397, heldur og einn-
ig af máldaga Biskups Gísla af 1575, sem
hvorutveggi eigna kirkjunni á Svanneyri, sá
fyrrí 12 Hundrada land, er heiti í Túngu,
en sá síðari: Túngu 12 Hundrud. Afskrifts
in hér af, er þann 15da Júní 1767 af Amt-
manni O. Stephánsyni, uppá Stiptamts-
mannsins vegna, og Biskupinum S. Jónssyni,
med tilteknunum geistlegum og verdslegum kóng-
legum Embættis-mönnum, konfererud med Ori-
ginal máldaga bókunum, og fundin þar med
samhljóða, svo þetta Extrakt, sem síðar hefir
verid framlagt fyrir Shlummanns J. Eggerts-
sonar haldinn Herads-rétt á Heggstöðum, þann
14da Sept. 1767, kynni í öllum sinum grein-
um, ordum og atridum álitast fyrir gylt og gort
og eptirrættanlegt, hvor sem framkæmi. Þetta
máldaganna orda-tiltæki: að Svanneyrar
kirkja ætti 12 Hundrada land, er heiti í
Túngu, edur Túngu 12 Hundrud, hefir
þá Klingenberg, eptir þorsögdu, endilega meint
gæfi sér, sem Proprietaríó jardaínnar Svann-
eyrar, fullkominn rétt, kirkjunnar vegna, til þeirra
af

af honum síðan gjördu málssóknar, og þetta umþrætta land, mætti endilega vera jörðin Túnga í Andakhl, þar hún lægi innan Zvanneyrar kirkjusóknar, og væri allteins 12 Hundrud að þhrleika, sem það land edur jörð, sem máldagarnir umtala, hverja sína meiningu hann hefir enn framar viljad styrkja, með einu, af Biskupi S. Jónssyni verisfiserudu Extraktie af 8ta gjörðum Visitationi Biskups B. Sveinsonar, af 1642, 1646, 1649, 1652, 1658, 1661, 1666, og 1670, sem allar gæta þess, að Zvanneyrar kirkja mist hafi Túngu 12 Hundrud, og tilhalda því þá verandi eignarmanni Zvanneyrar, Páli Gíslasyni, án forsömunar, með lögum og Rétti, hana til kirkjunnar aptur að falla og innviinna. Svo styrkir og Klingenbergs sína Prætentión til jörðarinnar Túngu í Andakhl, á Páls Gíslasonar framlagða bréfi, með 2ur hängandi innfiglum, dat. 1552 að Indrida's stöðum, er finnst í Visitationinni af 15da Aug. 1661, þá Pinar Píríksson galdt Magnúsi Presti í látt og sama, jörðirnar Qvíkstadí og Túngu, er síðan hefir haldin verid bónda eign, og verid í hefð og haldi bænda, hver Túnga hann víst meinat sé lá optnesfnd umþrætta Túnga í Andakhl. Endilega hefir Klingenbergs látið afþeyra nokkur vitni, sem Hérads Prófessarnir með sér færa, sérdeilis Gísla Oseigsson, Magnús Olafsson, Jón Þórhallason, Jón Steinsólfsson, Gísla Gunnarsson, Jón Þorvarðsson og Björn Gíslason, er með útgæfnum Attest

testum 1766, og eptir þeirri fyrstu Examination fyrir Hérads-rétti 1767, jöta sig heyrir og sjed hafa, að Túnga í Andakhl hafi verid mólmæl-
 íslaus eign Zvanneyrar kirkju, hvort vinnna
 Udsigende, samanborid við Biskupanna Vilch-
 ins og Gísla máldaga, samt Biskups Bryn-
 jólfs Visitationur, og afhendingu Linars Eyriks-
 sonar á Túngu til Prestsins Síra Magnús-
 ar, Klingenberg hefir uppfástadid mætti álit-
 ast fyrir ómótmælanlegar röksemdir, að Túnga
 í Andakhl hafi verid gómul eign Zvanneyrar
 kirkju, og egi henni því fortakslausir og án allrar
 hjáhlidrunar að rildæmast. En med því hvorki
 Vilchins né Gísla Biskups máldagi tiltektar
 Zvanneyrar kirkju Túngu í Andakhl, heldur
 einungis mikid indeterminate eitthvort 12 hundra-
 ada land, sem heitir í Túngu, erur Túngu
 12 Hundrud, sem enginn kann af þeim að ráða
 hvar liggja muni, hvort heldur innan Hérads
 edur utan, innan kirkju-sóknar edur fyrir utan
 hana, hvort það sé bygð jörð edur eydiland, þó
 þetta hid síðara sýnist þó allra líflegast, þar þessi
 12 hundrud kallast land en ekki jörð, eins og
 hinar aðrar bygðu jarðir kirkjunnar, sem Gísla
 máldagi umgétur; svo gæfa máldagarnir eng-
 ann grun, enn síður nokkra vissu eða bevisina
 um, að sú bygða jörð, Túnga í Andakhl hafi
 nokkurtíma fyrr edur síðar undir Zvanneyrar
 kirkju tegid; ekki gjörir það heldur Verisikation
 Biskups og Amtmanns, samt tiltekinnna kóngl.
 embættismanna, er uppi Extract af máldögum

um skrifud er, heldur segir hán einfángis: að átt
 skristin se þeim samhljóða, og þess vegna eins
 gylt og góð og máldagarnir sjálfir, hvar sem
 framkomi; eðfi bréf Linars Þyrkessonar af
 1552, með hverju hann gældur Magnúsi Presti
 jarðirnar Övíkstadi og Túngu, því enginn
 veit hvada Túnga þetta verid hefir, þar marg-
 ar jarðir og landspláts heita sama nafni, er
 liggja bæði nær og fjær á víð og dreif um allt
 landid, og endilega hefði Biskup Gísli gétid þess
 í sínum máldaga 1575, hefði þessi Túnga verid
 Zvanneyrar kirkju eign og burtfengin af Lin-
 ari 1552, edur 23 árum áður enn Biskupinn
 vísiteradi og samanskrifadi sína máldaga-bók,
 hvor, nefnil. máldaga-bókin af 1575 einnig segir:
 að kirkjan egi enn þá Túngu 12 hundrud, en
 í Registri, er sami Biskup hefir gjört yfir Zvan-
 eyrar kirkju jarðir, finnst engin bygd jörd nefnd
 undir Túngu nafni, svo kirkjan átti þá enga
 svoddan jörd, heldur hefir þetta stycki verid þá
 tíð, eins og það meinast enn þá, eitt eyðiland,
 en hvor helst liggjandi, vissi né veit enginn. En-
 dilega bevisast með Biskups Brynjólfs vísita-
 elum frá 1642 til 1670, að enginn vissi hvor
 sú Túnga væri, er Zvanneyrar kirkja skuldi
 átt hafa, þótt á þessum 28 árum hafi bæði af
 sjálsum Biskupinum og Zvanneyrar eganda,
 Páli Gíslasyni, eptir hans tilfögn, verid eptir-
 grenslast, hvor þetta optnefnda Túngu-land
 mundi liggja, og sökinni hafi tvísvar fyrir Hér-
 ads-rétti, og í þridja sinni fyrir Rögþingis-rétti
 ale

altærlæga framfylgt verid. Þar á móti bevisast með þessa Biskups Bistattu af 1642, að Túnga í Andakhl var þá tld böndaræign, en frá Biskups Gísla máldaga 1575, til þess Biskup Brynjólfur vísiteradi 1642, eru ekki nema 67 ár, og hefdi verid létt fyrir Biskupinn að uppfanna, hefdi nokkur kirkjujörð Zvanneyrar, á þessum stutta tíma, edur í þá lifandi manna tld, burtfeld verid, svo þetta er enn þá ein Bevísing, að Zvanneyrar kirkja hefir ekki kunnad ega Túngu í Andakhl 1552 edur 1575, þar hvorki vísfi þad Biskup Gíslí né Biskup Brynjólfur. Enn framar segir máldagi Biskups Gísla: að kirkjan á Zvanneyri egi 20 kúgylði, er henni enn þá fylgja; skuldi nú kirkjan þar að auki nokkur tíma hafa átt Túngu í Andakhl, með 4 kúgylðum, yrði kúgylðatalan 4 fleiri enn vera á, sem allt sýnir úþrýðilega, að Túnga í Andakhl og hennar kúgylði, sem Klingenbergr nú prætenderar, hefir í Biskups Gísla tld ekki kunnad vera Zvanneyrar kirkju eign.

Hvad þeirra af Klingenbergr innstefndu vitna framburði víðvíkur, þá er hann mikid bókstodugur og beptirréttanlegur; þvi fyrst hefir hann látid mörgr þeirra útgæsa sér skrifleg Attest 1766 um þad, er þau síðan vitna skuldu, en af einu þeirra, Jóni Þorvarðssyni, hefir hann sjálfur eid tekid á þess heimili Rjaranstöðum, þann 12ta Sept. 1767, hin önnur vitnin hafa þann 14da Sept. s. á. vitnad, að síed og heyrte hafi, þad Túnga í Andakhl, 12 hundr að

Dótleika, hafi heyrð Zvanneyrar kirkju til, svo
 sem það fyrsta vitnið. Gíli Olafsson, kirk-
 skotar til Prestsins á Övrennabrecku Zannesar
 Björnssonar, er honum skyldi sagt hafa, að
 Zvanneyrar kirkja hefði átt Túngu í Andakhl,
 hvorju Presturinn hefir skriflega, þann 1ta Apr.
 1768, og aftur með eidi, þann 2ta Októbr.
 1769, framsendum fyrir Rættinn að Zegg-
 stöðum, þann 3ta s. m. og árs, öldungis fæ-
 gengid. Þetta vitni og önnur fleiri, segi st hafa
 fæd hjá sjálfum Klingenbergs, áttir st af Bisk-
 ups Brynjólfs Visitatium, er hann í höndum
 hafi hafi, sem eign Zvanneyrar kirkju opt-
 nesnda Túngu í Andakhl, hoarómóti sjálfar
 Visitaturnar vitni vera, og er þot vitnanna
 framburður þar í óríktugur, edur og þau hafa
 fæd hjá Klingenbergs óríktuga koptu af Bisk-
 upsins Visitatium; yfir hófud hafa flestoll þou
 af Klingenbergs færdu vitni erklærad fyrir
 Rætti, þann 30ta Októbr. 1769, að þau efi
 ert viti um eignar-rætt Zvanneyrar kirkju yfir
 jorðinni Túngu í Andakhl, sem efi kann
 heldur að vera, þar enginn vissi til þessa 1642,
 edur fyrir 130 árum, hvorði Biskup Brynjólfs-
 ur, Hérads Dómarinn edur Lögmennt og Lög-
 rættan 1659, í hvorði skrifir menn ár ollum íshl-
 um á landinu vóru þá samankomnir, hoar fyrir
 Lögþingis-rætturinn, þann 1ta Júlí s. á., gjör-
 ir Pál Gíslason, eignar-mann jarðarinnar
 Zvanneyrar, assakadann, þótt hann sæti efi
 þá jorð Túngu, sem hann viti efi kirkjunnar
 eign

eign vera, edur hvar hán liggi, þó þad greini
ecki máldagar, hvarja Dögþingis-réttar áloftun
Páll hefir framvísað Biskupi Brynjólfi Sveins-
syni í hans Visitatione, þann 18da Aug. 1661,
og hefir þó sami Biskup, í sinni seinustu Visi-
tationu Hvanneyrar kirkju, þann 26ta Masi
1670, einnig sjálfur ályktad Pál vátalausann,
þó við þessu máli ecki frammar hrærdi.

Þar ed ná Citanten hefir engin eignar-
skjal Hvanneyrar kirkju, fyrir jorðunni Túngu
í Andakhl, enn þá kunnad framvísa, ecki af
Biskups Vilchins edur Gísla máldögum 1397
og 1575, edur afhendingu Pínars Pirksson-
ar 1552 kirkjunnar eignar-rétt á þessari jorðu
heldur-legitimera, og allra síst með þeim særdun
vitnum nokkra hennar löglega adkomst þar til
kunnad bevísa; svo, eptir þessum kringumstæð-
um, dæmist rétt:

Jorðin Túnga í Andakhl 12 hundra.
ad, dýrleika, sem bevisanlega hefir ecki
legid andir Hvanneyrar kirkju í nærstu
220 ár, og aldrei nokkurn tíma, þad
menn tilvita, heldur ætíð og æfinlega
verid vel tilkomin bænda eign, kann ecki
fráðæmast sínum núverandi eignarmannt,
sem hefir þar fyrir justum Titulum;
heldur skal hún, eptir þeim í málinu
S geng-

gengnu Hérads og Lögþingis dómum, sem hér með eru stadfestir, vera hans átolulaus eign og eiginndómur, og þeirra, er jardarinnar að löglegum erfðum, sölu edur gjöf framvegis egendur verða.

Klingenberg, sem heldur hefir viljad færa hér um ónaudsynlegann Prófess, og þó ekkert kunnad bevísa sinni Prætentión til styrkingar, enn rétta sig eptir Amtmannanna, uppi Stiptamtmannsins vegna, og vidkomandi Biskups Eragtning og áliti í þessu máli, sem þó eru þeir eftu Inspektoris kirknanna hér á landi, hvar með vidkomendum er aukinn stór skadi, mæda og kostnadur, betali, fyrir utan þær í Lögþingis dómnum honum á hendur sögdu bætur, til Lögmanns **B. Markússonar** 4 rdl. Eron., til **Shlummanns J. Eggertssonar** 3 rdl., og **Þorbjarnar Bjarnasonar** 2 rdl., samt fyrir ósamileg ord og Þrettesættelser undir málsöfninni 1 rdl. til Jústits kassans, sem allt sé betalað innan nærstkemandi **Nicha-**
elis

elis messu, undir adfær og Exsekútíon
ad loquim. *Actum ut supra.*

L. A. Thódal.

D. Stephánsón.	S. Solvasón.
M. Dlafsson.	D. Schéving.
M. Ketilsson.	L. Gudmundsson.
G. Runólfsson.	B. Schéving.
S. Finnsson.	H. Þorgrímsson.
A. Jónsson.	

NUM. III.

Sama Eptirmiddag mætti í Þfir-rettinum adjúngeret Söslumadur í Mýra Söflu, S. Þorgrímsson, í fylgi af þeim í fyrra, af Þfir-rettinum afsagda heimvísunar dómi, yfir saka-manninum Magnúsi Einarssyni, og framlagði þau þar requirerudu, til sakarinnar frekari upplýsingar þienandi Dóttument, nefnilega: 1.) Hjerads dóm, genginn ad Hjarðarholti þann 15da Aug. 1766, yfir Magnúsi Einarssyni, fyrir hans ánnad hórðóms brot; lesinn og markadur lit. A. 2.) Þingsvitni, tekið ad Hjarðarholti, þann 10da Júní nærsliðna, um sakamannsins aldur og undanfarið líf; lesið og markad lit. B. 3.) Prestsins Hra. Kristjáns Jóhannssonar, og tveggja dómumanna vitnisburði um sakamannsins lögleg förföll, sökum veikleika, ad mæta, hjer fyrir Þfir-rettinum; lesnið og markadur

lit. E. D. Var síðan að nýjn upplefinn Hjerads og Lögþings Prófess og dómur í málinu, í hvors slúttningu saka-madurinn Magnús Einarsson, er, fyrir hans þriðja hördóms brot, frá lífinu dæmdur; lesun og mark-adur lit. E. Sýslumadur S. Þorgrímsson, sem Aktor, uppástendur að Hjerads og Lögþingis dómarnir verði staðfestir; en Talsmadurinn, Sýslumadur G. Runólfsson, að þeir verði linaddir, þar óbevisað se, að kona Magnúsar hafi hann optur tekid, eptir hans ann- ad hördóms brot; þaradanki hafi hún lengi verid farlæg og ómagi. Hann uppástendur og, að takast megi í Konsideration sálfs saka-mannsins hruma elli og veik- leiki. Meira quádust Partarnir ekki hafa að framfara; undir endilegann Yfir-rettar dóm, er þannig var affagdur:

Sá af Lögmanni S. Solvasyni, þann 18da Júlí 1770, affagdi Lögþing- is dómur í þessu máli, með hvörjum Magnús Einarsson er dæmdur að missa sitt höfud, fyrir hans medgengid þriðja hördóms brot, er hér með, eins og Hjerads dómur Sýslumannsins Þ. Sigurdssonar, af 11ta Nóv. 1769, af Yfir-réttinum staðfestur, og skal Exe- kútion eptir sömu dómum lögformilega framfara fyrir tilhlutun Sýslumannsins

i Mýra Sýslu; En þessi sæk á þó áður
allraundirgæfnast að refererast konung-
legri Hátign, eptir Tilskipuninni af
28da Maji 1735, og Róungs-bréfinu af
22rum Apr. 1758.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	B. Markússon.
M. Olafsson.	D. Schévíng.
M. Ketilsen.	L. Gúðmundsson.
J. Eggértsen.	B. Schévíng.
S. Finnsson.	J. Jónsson.
A. Jónsson.	

NUM. IV.

Sama Eptirmiddag mætti í Þfir-rettinum Sýsla-
madur J. Selgason, sem settur Áttor í dulsmáls-sæk
Þóru Einarasdóttur, og framlagði Þfir-rettar stefnu af
20ta Maj nærsliðna, með hvörri Sýslumadurinn S.
Wíum og Lögmadur S. Sólvason stefnast, til að for-
svara þeirra í málinu ássögdu Hjerads og Extra-lögþing-
is dóma; einnig stefnisti saka-konan Þóra Einarasdóttir
að mæta og framsæra sitt forsvor; stefnan lesin og mælt
ud lit. A. Því næsti framlagði Sýslumadur J. Sel-
gason Hjerads og Extra-lögþingis Próseffa og dóma af

12ta Októbr. 1770 og 25ta Sept. 1771, affagda í þessu máli, í hversra slúttningu saka-konan er dæmd til að klópa 5 sinnum frá gjörningi, til Rettar-stadarins, samt hennar hend og höfud afhoggvast og á sjaka uppsetjast; lesnir og markadir lit. B. Rector uppástendur: að Hjerads og Extra-lögþingis dómarnir verði stadfestir. Saka-konunnar Talsmadur, Lögagnariinn A. Tóneson framlagdi innlegg af dags dato, hvor med hann útsærir hennar forsvar og afbatanir í málinu; lesid og markad lit C. Saka-konan af Yfir-rettinum yfirheyrd, játar allt hid sama, sem hún fyrir Hjerads og Extra-lögþingis-rettinum medkjennit hefir. Gramar adspurd: hvort hún haft hafi nokurn Talsmann fyrir Hjerads og Extra-lögþingis-rettinum? neitar, að það hafi verid; hvors vegna svoddan Ahyktan, af Yfir-rettinum, í þessu máli var affogd:

Þessi sök, í hversri saka-konunni Þóru Þinarsdóttir hefir ekki verid settur nokkur Talsmadur, fyrir þeim holdnu Hjerads og Extra-lögþingis-rettum, edur finnst hid minnsta veta framkomid til forsvars í hennar dulsmáli; paradauki hefir engin yfirheyrsla framfarid, um hennar, að undanförnu, sætt lif og lifnad, edur heimilis-vitni afheyrd um hennar ásigkomulag, hegðun og breytni um medgaungu timann, sem þó
alle

allt átti að ske, áður enn nockurr endilegur
dómur kunnist að afsegjast, kann hér ekki að
fyrirakast; heldur er hér með afvísad til lög-
legri undirbúnings í Héradi, undir endileg-
um Hérads og Lögþingis dóm að nýju,
hvorja Skulmadurinn í austur Múla
Skulu og Legmadur S. Sólvason, ex-
trahandi Authorisation, skulu á egnar
kostnad hafa svo tímanlega afsagda, að þess-
ari sé kunnast lögformlega að verda innstefnt
fyrir nærstaldandi landsins Nfir-rétt.

Actum ut supra.

L. A. Thódal.

D. Stephánsen.	M. Olafsson.
D. Schéving.	M. Réttilson.
L. Gudmundsson.	B. Schéving.
J. Eggertsson.	S. Finnsson.
J. Jónsson.	H. Þorgrímsson.

Ad þessi Nfir-réttar Acta séu rétt áttfærifud
af Nfir-réttar Þing-bókinni, fyrir þessi
framanskrifudu 5 ár, og henni samhljóða,
vitnar

B. Stephensen.

